

FESTIVAL VAN VLAANDEREN VLAAMS-BRABANT

TRANSIT 24-26.10.2014

VR 24 OKT FRI OCT 24	20.30 u 8.30 p.m.	SPECTRA & Elise Caluwaerts	p 04
ZA 25 OKT SAT OCT 25	11 u 11 a.m.	Lezing / Lecture Michael Beil	p 12
	14 u 2 p.m.	Nordic Affect	p 13
	16 u 4 p.m.	Quatuor Bozzini	p 17
	17.30 u 5.30 p.m.	Debat / Debate	p 20
	20.30 u 8.30 p.m.	ChampdAction	p 20
ZO 26 OKT SUN OCT 26	13.30 u 1.30 p.m.	Trio Se-Ren-Dip Orkest Academie Sint-Niklaas	p 23
	16 u 4 p.m.	ELISION Ensemble	p 25
	17.30 u 5.30 p.m.	Zwerm & Mauro Pawlowski	p 29
	20.30 u 8.30 p.m.	ensemble mosaik & Neue Vocalsolisten	p 31

vanaf / from p. 4:

WP = creatie, world premiere /// COM = compositieopdracht, commission

TIJD VOOR EEN FEESTJE! Het Festival van Vlaanderen is twintig jaar actief in Leuven en TRANSIT bestaat vijftien jaar. Ik vergelijk TRANSIT wel eens met een kraamkliniek. Componisten en musici zijn de ouders, het publiek is de samenleving, het festival de plek waar het nieuwe artistieke product in ideale omstandigheden op de wereld wordt gezet. De ouders en de maatschappij zijn verantwoordelijk voor de groei en bloei: een materniteit of een creatiefestival kan nu eenmaal niet alles doen.

Dit jaar verwacht TRANSIT zeventien nieuwe telgen en voorziet ook opvang voor de allerkleinsten (lees: werken van maximaal tien jaar oud). SPECTRA brengt zowat het beste uit componerend Vlaanderen samen. Nordic Affect, Bozzini Quartet en ELISION Ensemble presenteren spannende muziek uit alle hoeken van de wereld. Ze exporteren de creaties van Thomas Smetryns, Frederik Neyrinck en Serge Verstockt nadien ook wereldwijd. ChampdAction gedijt volop in de TRANSIT biotoop met de tegendraadse muziek van de jongere generatie. En Mauro Pawlowski wilde al lang iets samen doen met Zwerm. Neue Vocalsolisten, ensemble mosaik en videokunstenares Anne Quiryren plaatsen het slotakkoord van de feesteditie 2014 en daarna barst het feestje los.

artistiek directeur Mark Delaere artistic director

TIME TO CELEBRATE! The Flanders Festival has now been active in Leuven for twenty years, and TRANSIT is going to be fifteen. I often compare TRANSIT to a maternity ward. The composers and performers are the parents, the audience is society, and the festival the ideal place to bring the new artistic being into the world. The parents and society are responsible for helping the new baby to grow and flourish, since a maternity ward, or a single festival, simply can't do the job alone.

This year, TRANSIT is expecting seventeen new scions and is providing a crèche for the youngest ones (read: works ten years old or younger). SPECTRA will more or less bring the best of Flanders' compositional talent together. Nordic Affect, Bozzini Quartet and ELISION Ensemble will present exciting music from all the corners of the world, and afterwards they'll export the premieres by Thomas Smetryns, Frederik Neyrinck and Serge Verstockt worldwide. ChampdAction thrives in the TRANSIT biotope, with the younger generation's against-the-grain music. And Mauro Pawlowski, who has long wanted to do something with Zwerm, will now get his chance. Once the 2014 festival's final chord has been sounded by the Neue Vocalsolisten, ensemble mosaik and video artist Anne Quiryren, the corks will be popped and the party will start!

VRIJDAG 24/10 FRIDAY

19.45 U /// 7.45 P.M. AUDITORIUM

Intro Mark Delaere, Daan Janssens, Filip Rathé

20.30 U /// 8.30 P.M. SOETEZAAL

SPECTRA DIR. FILIP RATHÉ

ELISE CALUWAERTS COLORATUURSOPRAAN/COLORATURA SOPRANO

Pieter Jansen viool/violin – Bram Bossier altviool/viola – Jan Sciffer cello – Jan Vercruysse fluit/flute – Kris Deprey, Peter Merckx klarinet/clarinet – Dries Geeraert hoorn/horn – Roel Smedts trombone – Gabi Sultana, Luc Van Loo piano – Frank Van Eycken slagwerk/percussion – Jutta Troch harp – Luigi Gaggero cimbalom – Dirk Veulemans electronics

Serge Verstockt (1957) *Feuillage du Cœur* (1995) [15']

Daan Janssens (1983) (*l'espace d'une page*) [10'] WP COM SPECTRA

Annelies Van Parys (1975) *Fragrances* (2008) [10']

Filip Rathé (1966) *El agua y la muerte* [9'] WP COM TRANSIT

- La muchacha Dorada

- Un arcángel de frío

Luc Brewaeys (1959) *Cardhu* (2008) [14']

SERGE VERSTOCKT /// FEUILLAGE DU CŒUR

Serge Verstockt schreef *Feuillage du cœur* voor sopraan, 2 klarinetten en ensemble in 1995. In de opdracht was gestipuleerd dat de compositie moest refereren aan een werk uit de 19de eeuw. Verstockt wist deze neo-romantische, in de meest reactionaire betekenis van het woord 'postmodernistische' aansporing te omzeilen door zich uitgerekend op een werk van Schönberg, dé symboolfiguur van de nieuwe muziek, te oriënteren. Van *Herzgewächse* bleven dan nog enkel het gebruik van de coloratuursopraan en Maeterlincks (onvertaalde) gedicht over. Naast de poëtisch-sonoor-muzikale kwaliteiten inspireerde ook de inhoud van het gedicht de componist zéér sterk. *Feuillage du cœur* is Verstockts eerste vocale werk, wat altijd een tegelijkertijd groot en bangelijk moment is in het leven van een componist. Via ChampdAction werkte Verstockt echter al geruime tijd samen met de sopraan Rolande Van der Paal, en *Feuillage du cœur* werd dan ook oorspronkelijk op het lijf geschreven van deze uitzonderlijke zangeres. Voor zo een zéér hoge sopraan, kan je slechts op twee manieren schrijven: ofwel uiterst gesublimeerd (Schönberg: '...ihr mystisches Gebet') ofwel in volle fysieke glorie (Verstockt). Het klinkend resultaat herinnert dan ook aan een operascène, los van de sociologische en conventionele kenmerken van dit genre, maar mét zijn dramatiek en vocale intensiteit. De vraag rijst daarbij of het

om een solo dan wel om een trio gaat. De klarinetpartijen zijn zo virtuoos en akoestisch zo sterk afgestemd op de klankproductie van de sopraan dat er wel drie primadonna's in het spel lijken. Verstocket, zelf klarinettist, ontwikkelde hiervoor een techniek waarbij op eenzelfde toon (si'') verschillende tremulerende harmonieken geproduceerd worden via een snelle wisseling van keelstanden. In dit werk kan de klarinet dus niet enkel in haar zoetgevooisde maar ook in haar avant-gardistische gedaante met de menselijke stem vergeleken worden. [MARK DELAERE]

Serge Verstocket wrote *Feuillage du cœur* for soprano, two clarinets and ensemble in 1995. The commission stipulated that the composition had to refer to a late 19th-century work. Verstocket was able to get around this neo-romantic, postmodern (in the most reactionary sense of the word) requirement by turning to a work by no one else but the figurehead of new music, Schoenberg. All that remains of *Herzgewächse* is the use of coloratura soprano and Maeterlinck's poem, left untranslated. Besides its poetic, sonic and musical qualities, the poem's content was a huge inspiration to the composer. *Feuillage du cœur* is Verstocket's first vocal work. This is always simultaneously a great and frightening moment in a composer's life. Verstocket had already worked with soprano Rolande Van der Paal for some time through ChampdAction. *Feuillage du cœur* ultimately became a work written especially for this exceptional singer. There are only two ways to write for such a high soprano: extremely sublimated (Schoenberg: '...ihr mystisches Gebet') or in full physical glory (Verstocket). What we hear is reminiscent of an opera scene, freed of the sociological and conventional characteristics of this genre, but retaining all its dramatic and vocal intensity. The question arises of whether this is a solo or a trio. The clarinet parts are so virtuosic and so acoustically attuned to the soprano's sound production that it seems there are three prima donnas on stage. Verstocket, a clarinettist himself, developed a technique in which different tremolo-producing harmonics are produced on the same note (b'') with rapid changes of throat positions. In this work, thus, the clarinet can be compared with the human voice in both its sweeter and its avant-garde forms.

[MARK DELAERE]

DAAN JANSSENS /// (L'ESPACE D'UNE PAGE)

In de loop van 2010 en 2011 schreef ik drie studies als voorbereiding op mijn kameropera *Les Aveugles* (2011). (*l'espace d'une page*) kan beschouwd worden als een soort *na-studie*, een compositie waarin ik materiaal en ideeën uit de kameropera uitbreid en verder ontwikkel. In tegenstelling tot de drie voorstudies, die een spel vormden van soms langere blokken muziek die vaak letterlijk terugkeerden in verschillende muzikale contexten, was het materiaal uit *Les Aveugles* dat de basis vormde voor (*l'espace d'une page*) abstracter van aard: een arpeggiofiguur van piano en slagwerk, een opeenvolging van enkele chromatische tonen, ...

(*l'espace d'une page*) is geschreven voor drie blazers, drie strijkers en drie 'slagwerk' instrumenten. De cimbalom fungeert doorheen het werk als 'quasi-solist'. Op bepaalde momenten is er een duidelijke verhouding tussen de solist en het ensemble, op andere momenten verdwijnt deze hiërarchie of nemen andere instrumenten de solistische rol

van de cimbalom over. (*l'espace d'une page*) werd geschreven in opdracht van SPECTRA, en werd gecreëerd tijdens TRANSIT op 24 oktober 2014. [DAAN JANSENS]

In the course of 2010 and 2011 I wrote three studies for my chamber opera *Les Aveugles* (2011). (*l'espace d'une page*) can be considered a kind of *after-study*, a composition in which I expand and further develop material and ideas from the chamber opera. Unlike the three 'pre'-studies, which formed an interplay of sometimes longer blocks of music, which often returned verbatim in different musical contexts, the material from *Les Aveugles* that was the basis for (*l'espace d'une page*) was more abstract in nature: an arpeggio figure for piano and percussion, a sequence of several chromatic notes, etc.

(*l'espace d'une page*) was written for three wind, three string and three 'percussion' instruments. The cimbalom functions as a 'quasi-soloist' throughout the work. At certain points there is a clear relationship between the soloist and the ensemble, and at other times this hierarchy disappears or other instruments take over the solo role of the cimbalom. (*l'espace d'une page*) was commissioned by SPECTRA, and was premiered during TRANSIT on 24 October 2014. [DAAN JANSENS]

ANNELIES VAN PARYS /// FRAGRANCES

De waarneming van een bepaalde geur vertoont nogal wat parallellen met de beluistering van muziek. Net zoals muziek is een geur niet tastbaar, kan hij de emoties heel ingrijpend beïnvloeden, is hij heel efemere en wordt door iedereen op een andere, persoonlijke manier ervaren. Evenzeer kan een geur heel wat associaties oproepen, al dan niet bewust of gewenst. Eén enkele geur kan plots de specifieke sfeer van een bepaalde plaats of een gebeurtenis uit het verleden naar boven halen.

Dit fascinerende fenomeen ligt aan de basis van *Fragrances*. Deze compositie is voor een groot deel op een associatieve manier tot stand gekomen. Met opzet kies ik niet voor een rigide structuur waarin het muzikale materiaal een vaste plaats krijgt toebedeeld. Het materiaal ontwikkelt zich organisch. Toen ik het stuk componeerde, in 2008, was dit een nieuwe en boeiende werkwijze, waarbij ik ook mezelf liet verrassen door de uitkomst.

Deze schrijfwijze was een korte maar belangrijke tussenstap in mijn compositorische arbeid. Sinds *Fragrances* ben ik weer teruggekeerd naar het architectonisch uitzetten van structuren. Het behouden van de controle over de organisatie van de tijd vind ik te belangrijk om aan de pure intuïtie over te laten. Dit geldt zeker voor grotere bezettingen of langere werken.

Wél behoud ik voor de uitwerking van het materiaal nog steeds in grote mate de associatieve ontwikkeling, ingepast in een architecturaal geheel. Daarnaast is die architectuur sinds 2008 niet meer zo rigide en staat het open voor nieuwe impulsen als die naar mijn gevoel een meerwaarde kunnen bieden aan het stuk. *Fragrances* is geschreven voor het New York New Music Ensemble in opdracht van TRANSIT, waar het op 26 oktober 2008 gecreëerd werd. In 2014 heb ik het werk grondig gereviseerd met het oog op de nieuwe uitvoering van SPECTRA op TRANSIT 2014. [ANNELIES VAN PARYS]

Smelling a particular scent has quite a few parallels with listening to music. Just like music, a smell cannot be touched, it can strongly influence our emotions, it is very eph-

meral and is experienced by everyone in their own way. A smell can also call up many associations, which may or may not be either conscious or desired. A single scent can immediately re-voke a particular place or event from the past.

This fascinating phenomenon is the basis of *Fragrances*. The composition was largely created in an associative way. I deliberately did not choose a rigid structure in which the musical material is given a fixed place. The material develops organically. When I composed the piece, in 2008, it was a new and exciting way to work, and I let myself be surprised by the outcome.

This method was a short but important step in the development of my compositional methods. Since *Fragrances* I've returned to the architectonic placement of structures. Keeping control over the organization of time is too important to leave to pure intuition. This is especially true for pieces for larger forces, or longer works.

I still do use a largely associative development for working out the material, set into an architectural whole. Also, the architecture has become less rigid since 2008 and it's open to new impetuses if I feel they can add value to the piece.

Fragrances was written for the New York New Music Ensemble and commissioned by TRANSIT, where it was premiered on 26 October 2008. In 2014 I thoroughly revised the work for the new performance by SPECTRA at TRANSIT 2014. [ANNELIES VAN PARYS]

FILIP RATHÉ /// EL AGUA Y LA MUERTE

Enkele jaren geleden besloot ik om Federico García Lorca's (1898-1936) laatste gedichtenbundel *El diván del Tamarit* (posthuum gepubliceerd in 1940) muzikaal te verklanken. Deze gedachte liet me sindsdien niet meer los. De gedichtenbundel met *Gacelas* en *Casidas*, een emanatie van Lorca's passie voor Arabo-Andalusische poëzie, handelt over de universele thematiek van eros en thanatos, liefde en dood.

Acht zangers, zeven Westerse en drie Arabische instrumenten vormen de uiteindelijke bezetting waaruit ik wil putten om in steeds wisselende combinaties te associëren op Lorca's poëzie. Inmiddels voltooide ik twee *Gacelas* voor het vocaal ensemble EXAUDI. In *El agua y la muerte* gebruik ik twee gedichten over verdrinkingsdood: de *Gacela del Niño Muerto* (voor ensemble en sopraan) en de *Casida de La muchacha dorada* (voor piano en sopraan), waarin vele – vaak mysterieuze – symbolen uitnodigen tot een waaier van associaties en transformaties (water, vuur, nacht, dag, zang, gehuil, ...).

El agua y la muerte werd gecomponeerd in opdracht van TRANSIT, waar het gecreëerd werd door SPECTRA op 24 oktober 2014. [FILIP RATHÉ]

Several years ago, I decided to set the last volume of poems by Federico García Lorca (1898-1936), entitled *El diván del Tamarit* (published posthumously in 1940), and I've been obsessed with it ever since. The collection, with its *Gacelas* and *Casidas*, an emanation of Lorca's passion for Arabo-Andalusian poetry, is about the universal theme of eros and thanatos, love and death.

Eight singers, plus seven Western and three Arabic instrumentalists are the forces I aim to use for Lorca's poetry, in constantly varying combinations. I have now finished two of the *Gacelas* for the vocal ensemble EXAUDI.

In *El agua y la muerte* I used two poems about death by drowning: the *Gacela del Niño Muerto* (for ensemble and soprano) and the *Casida de La muchacha dorada* (for piano and soprano), in which many often mysterious symbols invite the listener to make a range of associations and transformations (water, fire, night, day, singing, weeping, etc.)

El agua y la muerte was commissioned by TRANSIT, where it was premiered by SPECTRA on 24 October 2014. [FILIP RATHÉ]

LUC BREWAEYS /// CARDHU

Cardhu is het voorlaatste werk in mijn reeks van composities die de naam van een single malt whisky dragen. Het is geschreven voor acht muzikanten en is – in de eerste plaats – een verdere exploratie van de spectraal-harmonische eigenschappen die ik – in zekere zin – ontdekte in mijn opera *L'uomo dal fiore in bocca* uit 2006. De muziek is in wezen nog steeds spectraal, maar ik breid de harmonieën uit door het gebruik van extra kwarttonen die niet noodzakelijkerwijs deel uitmaken van de boventonenreeks. Ik ontdekte dat de muziek ondanks deze toevoegingen verrassend consonant bleef en ik wilde dit fenomeen verder onderzoeken, onder meer door het gebruik van veel (meestal vrij trage) glissandi. Anderzijds ben ik recent veel bezig geweest met het concept van beweging in spectrale muziek, en ook die ideeën probeer ik door te trekken in deze compositie. De tempi veranderen, het is de eerste keer sinds jaren dat ik accelerandi en ritardandi heb geschreven, en ik vermoed dat dit zeker een sterke invloed zal hebben op het gevoel van de muziek. Ten slotte komen ook enkele melodische aspecten naar de voorgrond, zij het op een minder prominente manier. De snelle passages zijn aanvankelijk heel kort, bijna zoals aankondigingen voor de langzame muziek die er telkens op volgt. In de loop van het werk worden deze passages echter belangrijker en worden ze geleidelijk aan langer om tot een culminatiepunt te komen op het moment van de gulden snede van het werk. Naar het einde toe wordt het verschil tussen die snelle en langzame(re) muziek bijna volledig opgeheven en het werk eindigt dan ook – bij manier van spreken – in 'totale harmonie' met zichzelf. *Cardhu* werd geschreven in opdracht van TRANSIT en SPECTRA, dat het werk creëerde op 24 oktober tijdens het openingsconcert van TRANSIT in 2008. De partituur is opgedragen aan Mark Delaere, directeur van het festival, en aan Filip Rathé, dirigent van SPECTRA en bovendien een goede componist en vriend. [LUC BREWAEYS]

Cardhu is the penultimate work in my series of pieces bearing a single-malt whisky title. The piece is scored for eight players and is – in the first place – a further exploration of the spectral/harmonic preoccupations which I – in a way – discovered in my opera *L'uomo dal fiore in bocca* from 2006. The music is still basically spectral but I extend the harmonies by frequent use of extra quarter-tones which aren't necessarily part of the basic overtone series. I found out that in spite of these additions, the music remained surprisingly consonant, and I wanted to go further into this exploration, also by using lots of (mostly quite slow) glissandi. On the other hand I've recently been quite preoccupied by the concept of motion in spectral music and I also try to extend that idea in this work. The tempi are fluctuating, it's the first time in ages that I've written accelerandi and ritardandi, and I suppose it certainly will have quite an influence on the feeling of the music. Finally,

some melodic aspects also come forward, albeit in a less prominent way. The fast passages are at first very brief, almost like signals for the slower music that always follows it, but in the course of the piece these passages gain importance and gradually become longer to culminate at the golden section of the work. Towards the end the difference between the 'fast' and 'slow/slower' music is almost abolished and the piece ends – so to speak – in 'total harmony' with itself. The work was commissioned by TRANSIT and by SPECTRA, who first performed the work on October 24 at the opening concert of the 2008 edition of the festival. The score is dedicated to Mark Delaere, director of the festival and to Filip Rathé, conductor of SPECTRA and also a great composer and friend. [LUC BREWAEYS]

Feuillage du cœur

Sous la cloche de cristal bleu
De mes lasses mélancolies,
Mes vagues douleurs abolies
S'immobilisent peu à peu:

Végétations de symboles,
Nénuphars mornes des plaisirs,
Palmes lentes de mes désirs,
Mousses froides, lianes molles.

Seul, un lys érige d'entre eux,
Pâle et rigidement débile,
Son ascension immobile
Sur les feuillages douloureux,

Et dans les lueurs qu'il épanche
Comme une lune, peu à peu,
Elève vers le cristal bleu
Sa mystique prière blanche.

Gebladerte van het hart

Onder de blauw kristallen klok
Van mijn vermoeide weemoed,
Mijn vage verdrongen pijnen
worden allengs onbeweeglijk:

Plantengroei van symbolen,
Sombere waterlelies van lusten,
Lome palmen van mijn verlangens,
Koude mossen, slappe lianen.

Enkel, een lelie dwaalt ertussen,
Bleek en heel kwetsbaar,
Haar roerloze opstijging
Op het droevige gebladerte,

En in de schijnsels die zij uitstort
Zoals een maan, verheft zich
Stilaan, naar het blauwe kristal,
Haar mystieke witte gebed.

[vertaling: Gaston D'Haese]

Foliage of the Heart

The blue glass of my tired melancholy
Covers my old uncertain sorrow,
From which I recovered,
And which is now paralyzed in its sleep

The lushness of its flowers is symbolic:
Gloomy water lilies' many joys,
Palms' yearning,
Supple vines, cool mosses.

A single lily among all these flowers,
Pale and rigid in its sickliness,
Rises up
Above all the foliage of grief.

Light is seen from its leaves,
It sows white moonlight around itself.
Toward the crystal, the blue,
It sends its mystic prayer.

LA MUCHACHA DORADA

Casida de la muchacha dorada

La muchacha dorada
se bañaba en el agua
y el agua se doraba.

Las algas y las ramas
en sombra la asombraban
y el ruiseñor cantaba
por la muchacha blanca.

Vino la noche clara,
turbia de plata mala,
con peladas montañas,
bajo la brisa parda.

La muchacha mojada
era blanca en el agua
y el agua, llamarada.

Vino el alba sin mancha
con mil caras de vaca,
yerta y amortajada
con heladas guirnaldas.

La muchacha de lágrimas
se bañaba entre llamas,
y el ruiseñor lloraba
con las alas quemadas.

La muchacha dorada
era una blanca garza
y el agua la doraba.

Casida van het Gouden Meisje

Het gouden meisje
nam een bad in het water
en het water kleurde goud.

Wieren en takken
hulden haar in de schaduw
en de nachtegaal zong
voor het witte meisje.

De klare nacht kwam,
wazig van vuil zilver,
met kale bergen
onder de grijsgrauwe bries.

Het natte meisje
was wit in het water,
het water vatte vlam.

De onbevleete ochtend kwam
met honderd koeiesnuiten,
stijf en afgelegd
met ijskoude guirlandes.

Het tranenmeisje
nam een bad in de vlammen
en de nachtegaal hilde
met verschroeiende vleugels.

Het gouden meisje
was een witte reiger
en het water kleurde
haar goud.

Casida of the Golden Girl

The golden girl
bathed in the water
and the water was gilded.

Waterweed and branches
in the shadows startled her,
and the nightingale sang
to the white girl.

The clear night came
clouded with dirty silver,
with bald-topped mountains
beneath a dark grey breeze.

The wet girl
was white in the water
and the water was a
firey blaze.

Pure white dawn came
with a hundred cow faces
stiff and shrouded
with icy garlands.

The girl of tears
bathed in the flames
and the nightingale wept
with burnt wings.

The golden girl
was a white heron
and the water gilded her.

UN ARCÁNGEL DE FRÍO

Gacela del niño muerto

Todas las tardes en Granada,
todas las tardes se muere un niño.
Todas las tardes el agua se sienta
a conversar con sus amigos.

Los muertos llevan alas de musgo.
El viento nublado y el viento limpio
son dos faisanes que vuelan por
las torres
y el día es un muchacho herido.

No quedaba en el aire ni una brizna
de alondra
cuando yo te encontré por las grutas
del vino
No quedaba en la tierra ni una miga
de nube
cuando te ahogabas por el río.

Un gigante de agua cayó sobre
los montes
y el valle fue rodando con perros
y con lirios.
Tu cuerpo, con la sombra violeta de
mis manos,
era, muerto en la orilla, un arcángel
de frío.

Ghazel van het Dode Kind

Iedere avond in Granada,
iedere avond sterft een kind.
Iedere avond gaat het water
zitten praten met zijn vriendjes.

De doden dragen vleugels van mos.
De bewolkte wind en de heldere wind
zijn twee fazanten die om de
torens vliegen
en de dag is een gewonde knaap.

Er bleef in de lucht geen sliertje
leeuwerik
toen ik jou in de wijngrotten
ontmoette.
Er bleef op aarde niet een kruimeltje
wolk
toen jij in de rivier verdrong.

Een reus van water viel over de
bergen
en het dal stortte met honden en
lelies neer.
Jouw lichaam, met de violette schaduw
van mijn handen,
was, dood op de oever, een aartsengel
van kou.

Gacela of the Dead Child

Every evening in Granada,
every evening a child dies.
Every evening the water sits down
to talk with his friends.

The dead wear wings of moss.
The cloudy wind and the clear wind
are two pheasants flying over the
towers
and the day is a wounded boy.

There wasn't a lark's wisp left in
the air
when I found you by the wine
grottos.
There wasn't a cloud's crumb left on
the ground
when you were drowning in the river.

A giant of water fell onto the
mountains
and the valley rolled by with lilies
and dogs.
Your body, in the violet shade of
my hands,
was, dead on the bank, an archangel
of cold.

ZATERDAG 25/10 SATURDAY

11 U /// 11 A.M. ENSEMBLEZAAL

LECTURE

AUDIO-VIDEO INTERACTIONS IN NEW MUSIC

Michael Beil **componist / composer**

Klank en bewegende beelden beïnvloeden elkaar heel sterk. Dat wil niet zeggen dat de muziek zich, zoals meestal wordt aangenomen, slechts op de achtergrond afspeelt. Of het beeld dan wel de muziek als het dominante medium wordt waargenomen hangt vooral af van formele en inhoudelijke gezichtspunten. Daarom is het spanningsveld tussen beide samenlopende en tijdsafhankelijke lagen in een audiovisuele artistieke praktijk zo bepalend voor de werking, de kwaliteit en het genre. Wanneer men bovendien in de context van een concertsituatie de visuele component van hetgeen op het podium gebeurt als bijkomend visueel element benadert, en een onderscheid maakt tussen opgenomen en live gespeelde muziek, dan zijn de vier elementen aanwezig die in een complex samenspel het uiteindelijke totaalbeeld van een multimediaal werk uitmaken: video, tape, live actie en live klank. In mijn composities van de laatste jaren (eigenlijk in bijna alle composities) werkte ik met verschillende constellaties, vertrekkend vanuit de ontkoppeling van deze componenten en de muzikale werking op het publiek die daaruit voortkomt.

[MICHAEL BEIL]

Sound and moving images strongly influence each other. However this does not mean that the music is relegated to the background, as is often assumed. Whether the image or the music is perceived as the dominant medium depends mainly on various perspectives of form and content. This is why the field of tension between the two merging and time-dependent layers in an audiovisual artwork so strongly determines the effect, the quality and the genre. Moreover, when the visual component of what happens on stage is approached as an additional visual element in the context of a concert situation, and a distinction is made between recorded and live music, then the four elements that constitute the ultimate total picture of a multimedia work – video, tape, live action and live sound – are present, in a complex interaction. In my more recent compositions (actually in almost all my compositions) I've worked with various constellations involving the disconnection of these components and the musical effect on the audience that results.

[MICHAEL BEIL]

ZATERDAG 25/10 SATURDAY

13.30 U /// 1.30 P.M. AUDITORIUM

Intro Klaas Coulembier, Thomas Smetryns, Taylan Susam, Brendan Faegre

14 U /// 2 P.M. LABOZAAL

NORDIC AFFECT

Halla Steinunn Stefansdottir viool/violin – Gudrun Hrund Hardardottir altviool/viola – Hanna Loftsdottir cello – Georgia Browne traverso – Gudrun Oskarsdottir klavecimbel/harpsichord

Gudmundur Steinn Gunnarsson (1982) *Kortamel* (2012) [8'30"]

Thuridur Jonsdottir (1967) *INNI – musica da camera* (2013) [7'30"]

Taylan Susam (1986) *Tombeau* [10'] WP COM NOVEMBER MUSIC

Brendan Faegre (1985) *Uit/from Three Affects* [10'30"] WP COM NOVEMBER MUSIC

- Observing youth

- Awe

Thomas Smetryns (1977) *My friends singing early music* [12'] WP COM TRANSIT

Coproductie met / Co-production with Dark Music Days & November Music

Radio-opname door Klara / Radio recording by Klara – Uitzending / Broadcast in Late Night Lab [28.10 & 04.11.2014]

13

GUDMUNDUR STEINN GUNNARSSON /// KORTAMEL

In de late 17de eeuw hoort een makaak in Noord-Afrika voor het eerst ascetisch Italiaans Modernisme. Door dit beeld schemert een stilte; de stilte die volgt op een prachtig feestmaal met ontelbare gangen aan de andere kant van de Middellandse Zee. Hij stelt zich ook de toekomst voor waarin alles op zijn kop wordt gezet en begint bij het dessert. Wat hem fascineert is de kloof tussen het einde van het laatste slotdessert en de start van het eerste aanvangsdessert. Hij scandeert:

Kortur af hortum

svörtum hornum naga stöng á snaga.

Brögð á böglum vagla

hörð njarða spanga.

[GUDMUNDUR STEINN GUNNARSSON]

A macaque hears ascetic Italian Modernism for the first time in North Africa in the late 17th century. Through this image a silence shines, the silence that follows a splendid feast of numerous courses on the other side of the Mediterranean. He also envisions the future that turns everything upside down and starts with the dessert. What captivates him is the gap between the end of the final ending dessert and the start of the first beginning dessert. He chants:

*Kortur af hortum
svörtum hornum naga stöng á snaga.
Brögð á böglum vagla
hörð njarða spanga.*

[GUDMUNDUR STEINN GUNNARSSON]

THURIDUR JONSDOTTIR /// INNI – MUSICA DA CAMERA

De subtiele en fragiele harmonieken van de barokviool gaan in dialoog met een soundscape, gemaakt van het gemurmel van een jong kind. Een oud wiegelied wordt door deze textuur heen geweven.

Dit werk werd gecomponeerd voor Halla Steinunn Stefansdottir, met de steun van het Hladvarpinn – women cultural fund 2012. [THURIDUR JONSDOTTIR]

The subtle and fragile harmonics of the baroque violin interact with a soundscape made of an infant's murmur. An old lullaby is woven into the texture.

The piece was written for Halla Steinunn Stefansdottir with support from Hladvarpinn – women cultural fund 2012. [THURIDUR JONSDOTTIR]

TAYLAN SUSAM /// TOMBEAU

Tombeau werd gecomponeerd in opdracht van November Music en gecreëerd door Nordic Affect tijdens TRANSIT op 25 oktober 2014.

Tombeau was commissioned by November Music and was premiered by Nordic Affect during TRANSIT on 25 October 2014.

14

BRENDAN FAEGRE /// THREE AFFECTS

Three Affects bestaat uit drie korte bewegingen die elk op een specifieke en unieke sterkte van 'historische uitvoerders' focussen. Tijdens dit concert worden de eerste twee bewegingen uitgevoerd. De muziek draait rond improvisatie en versiering, precieze en diverse articulaties, een subtiele beheersing van intonatie, spontaneïteit en risico, en het bijzonder contextueel bewustzijn dat van een basso continuo-speler verwacht wordt.

In de eerste beweging staan muzikale 'groove' en harmonische progressie centraal. Een aantal specifieke articulaties, geïnspireerd door de boogstreekoefeningen uit Leopold Mozarts *Violinschule*, wordt gecombineerd met het ADSR-verloop (attack, decay, sustain, release) dat de articulatie bepaalde bij vroege synthesizers. De tweede beweging draait rond melodie. Elke muzikant speelt een rijkelijk versierde, persoonlijke interpretatie van dezelfde lijn. [In de derde beweging worden de voorgaande texturen gecombineerd: canonisch uitgewerkte (digitaal vertraagde) melodieën versmelten met driftige *grooves* in contrasterende maatsoorten.]

Toen het werk klaar was ontwikkelde ik een aantal methodes om de emotionele inhoud van deze drie muzikale werelden te interpreteren. Ik baseerde me hiervoor op Kirnbergers *Die Kunst des reinen Satzes in Der Musik*, Bharata Muni's *Nāṭya Shāstra*, Ben Johnstons ideeën over betekenis en harmonische verhoudingen, en Lasse Thoresens teksten over de semiotiek van muziek 'as-heard'. Na de verschillende aspecten van deze vier benade-

ringen te hebben verinnerlijkt en gecombineerd, creëerde ik persoonlijke interpretaties van elke beweging en gaf daaraan uiting via de titels: *Observing youth*, *Awe* en *Transcending duality*. [BRENDAN FAEGRE]

Three Affects is a work consisting of three short movements, each one focusing on specific unique strengths of the early musician. This music celebrates improvisation and ornamentation, precise and diverse articulation, subtle control of intonation, spontaneity and risk, and the specific type of contextual awareness required of a basso continuo player.

Movement I is about groove and harmonic progression; it uses a set of custom articulations inspired by the bow exercises of Leopold Mozart's *Violinschule* and by the Attack-Decay-Sustain-Release envelope that determined articulation of early synthesizers. Movement II is about melody, with each musician playing an intensely ornamented, personal interpretation of the same line. [Movement III combines the previous two textures: canonic (digitally-delayed) melodies fuse with furious grooves in contrasting meters.]

Once the work was finished, I assembled tools for interpreting the emotional content of each of these three musical worlds. I drew upon J.P. Kirnberger's *The Art of Strict Musical Composition*, Bharata Muni's *Nāṭya Shāstra*, Ben Johnston's ideas about meaning and harmonic ratios, and Lasse Thoresen's writings on the semiotics of music-as-heard. After absorbing and combining aspects of these four approaches, I created personal interpretations of each movement, signified by the titles *Observing youth*, *Awe* and *Transcending duality*. [BRENDAN FAEGRE]

THOMAS SMETRYNS /// MY FRIENDS SINGING EARLY MUSIC

In *My friends singing Early Music* laat ik enkele van mijn vrienden – sommigen hebben een muzikale achtergrond, anderen niet – door mij gemaakte grafische representaties zingen van 4 stukken uit de middeleeuwen, renaissance en barok. Hun uitvoeringen werden opgenomen en geregistreerd op video en dit materiaal werd dan gearrangeerd/herwerkt voor het ensemble. De overdracht van muzikaal materiaal staat hier voor mij centraal: mijn interpretatie van het origineel wordt door mijn vrienden geïnterpreteerd en vertaald in nieuwe muziek die dan weer door mij wordt geïnterpreteerd om tot de compositie voor Nordic Affect te komen. Hierbij wordt het uiteindelijke resultaat erg afhankelijk van de al dan niet intentionele acties en van de sterktes en zwaktes van iedere schakel in dit proces.

1 Recordare mei – gregoriaans

door Jakob Ampe

2 Haec Dies – Léoninus

door Hannelore Vanheerswynghels en Heleen Van Haegenborgh

3 Mille Regretz – Josquin Des Prez

door Jakob Ampe, Wannes Gyselincx, Benjamin Dousselaere en Laura Maes

4 The airy Violin – Henry Purcell

door Wannes Gyselincx, Jakob Ampe en Laura Maes

My friends singing Early Music werd gecomponeerd in opdracht van TRANSIT, waar het gecreëerd werd door Nordic Affect op 25 oktober 2014. [THOMAS SMETRYNS]

In *My friends singing Early Music* I had several of my friends – some with a musical background and some without – sing my graphic representations of four pieces from the medieval, Renaissance and baroque periods. Their performances were recorded on audio and video, and then this material was arranged and reworked for the ensemble. The central feature here is the transfer of musical material: my interpretation of the original is interpreted by my friends and transformed into new music, which in turn is interpreted by me in order to arrive at the composition for *Nordic Affect*. The end result is highly dependent on the intentional or unintentional actions and from the strengths and weaknesses of each link in this process.

1 Recordare mei – Gregorian chant

by Jakob Ampe

2 Haec Dies – Léoninus

by Hannelore Vanheerswyngiels and Heleen Van Haegenborgh

3 Mille Regretz – Josquin Des Prez

by Jakob Ampe, Wannes Gyselinck, Benjamin Dousselaere and Laura Maes

4 The airy Violin – Henry Purcell

by Wannes Gyselinck, Jakob Ampe and Laura Maes

My friends singing Early Music was commissioned by TRANSIT, where it was premiered by *Nordic Affect* on 25 October 2014. [THOMAS SMETRYNS]

ZATERDAG 25/10 SATURDAY

15.30 U /// 3.30 P.M. AUDITORIUM

Intro Klaas Coulembier, Frederik Neyrinck, Rozalie Hirs

16 U /// 4 P.M. STUDIO

QUATUOR BOZZINI

Clemens Merkel, Erik Carlson viool/violin – Stéphanie Bozzini altviool/viola – Isabelle Bozzini cello

Rozalie Hirs (1965) *Nadir* [17'] WP COM NOVEMBER MUSIC

- libration
- nutation
- azimuth
- diurnal
- syzygy

Frederik Neyrinck (1985) *Gestalt X* [12'] WP COM TRANSIT

Marc Sabat (1965) *Euler Lattice Spirals Scenery* (2011) [28']

Preludio: Les Quintes Justes – Pythagoras Drawing (I) – Harmonium for Claude Vivier – Harmonium for Ben Johnston – Pythagoras Drawing (II).

Coproductie met / Co-production with November Music

ROZALIE HIRS /// NADIR

Nadir onderzoekt binaural beatings en andere subtiele verschuivingen van het luisterperspectief. Het stuk opent met pulserende akkoorden die uitmonden in een dans-achtig deel afkomstig van een denkbeeldig hemels hof. De titels van de delen verwijzen naar astronomische termen die betrekking hebben op de waarneming van hemelse lichamen, plaatsbepaling, verduistering, en het cyclische proces van dag en nacht: libration, nutation, azimuth, diurnal, syzygy. Het Bozzini Quartet neemt de luisteraar mee op zijn reis door bewegende schaduwen en tinten donker, door het onzichtbare, verborgen innerlijke leven van de sferen, als door het binnenste van het heelal.

Nadir, voor strijkkwartet en elektronische klanken, is het tweede strijkkwartet van de Nederlandse componist Rozalie Hirs. Het kan gezien worden als een antwoord op haar eerste strijkkwartet *Zenit* (2010), maar is tegelijkertijd ook zijn tegenhanger. *Nadir* is speciaal geschreven voor de wereldpremière tijdens TRANSIT en de Nederlandse première tijdens November Music, uigevoerd door Bozzini Quartet. Het betreft een opdrachtwerk van November Music met financiële ondersteuning van het Fonds Podiumkunsten.

[ROZALIE HIRS]

Nadir explores binaural beatings and other subtle shifts of aural perspective, starting out with pulsating chords that resolve into a dance-like movement of (an albeit non-existent) celestial court. The titles of its five movements are astronomical terms referring to aspects of the shifting perception of heavenly bodies – orientation, eclipses – as well as cyclical processes of day and night: libration, nutation, azimuth, diurnal, syzygy. The Bozzini Quartet takes the listener on a journey through moving shadows, shades of darkness, through the invisible, hidden inner life of the heavens, as if through the midst of the universe.

Nadir, for string quartet and electronic sounds, is the second string quartet by the Dutch composer Rozalie Hirs. It can be heard as an answer to her first string quartet *Zenit* (2010) or perhaps its complement or shadow. *Nadir* was written to receive its world premiere at TRANSIT (Festival van Vlaanderen, Leuven) and its Dutch premiere at November Music 2014, played in both cases by the Bozzini Quartet. It is a commissioned work for November Music, with support from the Performing Arts Fund, The Netherlands. [ROZALIE HIRS]

FREDERIK NEYRINCK /// GESTALT X

Gestalt X is het tiende en laatste werk uit de reeks *Gestalt*. Net als in alle andere werken uit deze cyclus worden er in de opstelling kleine manipulaties aangebracht om zo tot andere verhoudingen tussen de instrumenten te komen. Dit zorgt ervoor dat de traditionele strijkkwartetformatie nu wordt omgebouwd tot een werk voor altviool, als quasi-solist begeleid door twee violen en een cellopartij als schaduwstem, gezien de cellist(e) met zijn/haar rug naar het publiek gekeerd zit. Het werk refereert constant naar de andere werken uit de reeks. In feite is dit kwartet een verzameling van twaalf korte echo's waarin telkens andere verhoudingen tussen de instrumenten worden gezocht en waar de altviool als quasi-solist ook steeds een andere rol krijgt toebedeeld.

Gestalt X werd gecomponeerd in opdracht van TRANSIT, waar het gecreëerd werd door Bozzini String Quartet op 25 oktober 2014. [FREDERIK NEYRINCK]

Gestalt X is the tenth and last work in the series *Gestalt*. As in the other works in the cycle, minor manipulations are made in the positioning to achieve different relationships between the instruments. As a result, the traditional string quartet formation is altered into a work for quasi-solo viola, accompanied by two violins and a cello part as a shadow voice, given that the cellist sits with his or her back to the audience. The work constantly refers to the other works in the series. In fact, this quartet is a collection of twelve short echoes in which new relationships between the instruments are continually sought and where the quasi-solo viola is continually given a different role to play.

Gestalt X was commissioned by TRANSIT, where it was premiered by the Bozzini String Quartet on 25 October 2014. [FREDERIK NEYRINCK]

MARC SABAT /// EULER LATTICE SPIRALS SCENERY

Dit werk is het derde in een lopende reeks van strijkkwartetten waarin de muzikale implicaties van een expliciet genoteerde intonatie worden onderzocht. De titel refereert aan het door Leonhard Euler ontdekte tweedimensionaal diagram dat de deelverzameling

voorstelt van een harmonische ruimte gebaseerd op octaafequivalentie, reine kwinten en tertsen: een tonaal rooster waarop drieklankharmonie gemodelleerd wordt, of in de terminologie van James Tenney: *(3,5) projection space*.

Dit rooster bevat 99 afzonderlijke microtonale pitch-classes die geordend kunnen worden als een opeenvolging van grote en kleine drieklanken volgens de reine stemming (just intonation). Een ruim deel van dit rooster vormt de basis voor het vierde deel (*Harmonium for Ben Johnston*). Elke drieklank komt juist één keer voor en is meestal verbonden met de naburige drieklanken door middel van een gemeenschappelijke toon. In het midden van de beweging wordt het enharmonische kantelpunt bereikt, van waaruit een retrograde inversie van deze drieklanken vertrekt. De drieklanken worden zo geordend dat alle mogelijke akkoordopeenvolgingen met gemeenschappelijke noot aan bod komen. Bovendien keert de openingsprogressie terug in het midden van het deel, maar dan twee komma's hoger.

Om deze verregaande modulaties te kunnen uitvoeren moeten de open snaren van het strijkkwartet precies gestemd worden in een 3:2 verhouding, dus in ongetempered kwinten. Op die manier worden de microtonale verschillen en de unisono's tussen de boventonen van de open snaren optimaal gerealiseerd. De vier andere delen van deze compositie vormen als het ware een uitgecomponeerde stemmingsprocedure, waarbij de pythagoreïsche sonoriteiten van de lagere boventonen onderzocht worden en de unisono's en komma's van de hogere boventonen voorgesteld worden in hun eigen register. [MARC SABAT]

This work is the third in an ongoing cycle of string quartets exploring the musical consequences of an explicitly notated intonation. The title refers to Leonhard Euler's discovery of a two-dimensional diagram representing the harmonic space subset based on octave equivalence, pure fifths and thirds: a tonal lattice that models triadic harmony, or in James Tenney's terminology: *(3,5) projection space*.

An extended portion of this lattice, comprising 99 distinct microtonal pitch-classes organised as a progression of major and minor triads tuned in just intonation, forms the basis of the fourth movement, *Harmonium for Ben Johnston*. Each triad occurs only once, and for the most part connects to its neighbours by a shared common tone, until reaching the small enharmonic seam in the middle of the movement, from which point a retrograde inversion of the triads begins. The triads are ordered in such a way that all possible common-tone progressions are explored, and also that the progression of triads which opens the piece recurs in the middle of the movement, transposed upward by two commas.

To be able to perform this modulation into distant regions, the open strings of the quartet must be precisely tuned in 3:2-ratio pure fifths, so that the comma distinctions and partial unisons between open strings may be optimally realised. Thus, the composition is completed by four additional movements, which explicitly compose the tuning procedure, investigate the Pythagorean sonorities of the lower natural harmonics, and present the unisons and commas of higher natural harmonics in the registers they occur. [MARC SABAT]

ZATERDAG 25/10 SATURDAY

17.30 U /// 5.30 P.M. ENSEMBLEZAAL

Debat / debate Een blik achter de schermen van de nieuwe muziek/A look behind the scenes at the New Music Scene

Maarten Beirens (moderator), Bert Palinckx (November Music, Den Bosch), Lars Petter Hagen (Ultima, Oslo), Anne Marqvardsen (SPOR, Aarhus), Mark Delaere (TRANSIT, Leuven)

19.45 U /// 7.45 P.M. AUDITORIUM

Intro Klaas Coulembier, Ann Eysermans, Hugo Morales Murguía, Maarten Buyl

20.30 U /// 8.30 P.M. SOETEZAAL

CHAMPD ACTION

Els Mondelaers mezzosopraan/mezzo-soprano – Nico Couck gitaar/guitar – Takao Hyakutome viool/violin – Marcel Andriessen slagwerk/percussion – Frederic Lyenn Jacques contrabas, stem/double bass, voice – Frans Van Isacker (bas)klarinet/(bass)clarinet – Ann Eysermans contrabas, harp/double bass, harp

TRIALOGUE

Ann Eysermans (1980) *20,97 Fragmenten* [20'] WP

Hugo Morales Murguía (1979) *Variable Axial Flux – Endoscopies – Cyclic Dissolutions* [20'] WP COM TRANSIT

Maarten Buyl (1982) *Impetus Rev* [20'] WP COM TRANSIT

Radio-opname door Klara / Radio recording by Klara – Uitzending / Broadcast in Late Night Lab [28.10 & 04.11.2014]

“[...] Ik denk dat je kan stellen dat een kunstenaar leeft in de driehoek die overblijft nadat de ene hoek die we het gezond verstand kunnen noemen verwijderd is uit deze vierhoekige wereld” (Natsume Soseki, Kusamakura/The Three-Cornered World)

Drie aparte kleine ensembles worden samen in een concertruimte gebracht. Elk ensemble vertegenwoordigt uitsluitend de autonome muzikale wereld van één componist. De respectievelijke muzikale talen van deze componistendriehoek werken op elkaar in als niet-hiërarchische personages in een klanktoneel waarin elk onafhankelijk ensemble uitgenodigd wordt de leiding te nemen en de focus te bepalen in een schijnbaar chaotisch web van informatie. Door gesprek en dialoog ontstaat er een muzikale discussie, een ondoordringbare conversatie van transformaties, tegenstellingen en het in elkaar opgaan van tegengestelden.

"[...] I suppose you could say that an artist is a person who lives in the triangle which remains after the angle which we may call common sense has been removed from this four-cornered world." (Natsume Soseki, Kusamakura/The Three-Cornered World)

Three distinct small ensembles are brought together in one performance space. Each exclusively represents the autonomous musical world of one composer. The respective musical languages of these composers' triangle interact as non-hierarchical characters in a sonic play in which each independent ensemble is invited to take the lead focus in a seemingly chaotic web of information. Conversation and interaction form a musical debate through a dense discourse of transformations, contradictions and absorptions.

ANN EYSERMANS /// 20,97 FRAGMENTEN

uit

voorbij treinreizen,
intermediale transformaties,
fosforescerende verhalen,
binaire interacties,
atomaire gedachten

en

trage gedichten,

sporen doorheen een audiovisuele creatie waarin composities, vertellingen, klanken, bewegingen, parallellen en contradicties samensmelten tot één geheel. [ANN EYSERMANS]

from

past train trips,
intermedial transformations,
phosphorescent stories,
binary interactions,
atomic thoughts

and

slow poems,

traces running through an audiovisual creation in which compositions, narrations, sounds, movements, parallels and contradictions fuse into a single whole. [ANN EYSERMANS]

HUGO MORALES MURGUÍA /// VARIABLE AXIAL FLUX – ENDOSCOPES – CYCLIC DISSOLUTIONS

Drie 'multi-instrumentalisten' manipuleren en controleren aan de hand van een reeks muzikale interventies een aantal apparaten, gevonden objecten, op maat gemaakte lichtgadgets en traditionele instrumenten. Ondertussen worden hun bewegingen en minuscule acties op drie aparte schermen geprojecteerd. Camera's – die strategisch geplaatst zijn om specifieke bewegingen, trillingen, pulseringen en aanslagen van de verschillende objecten en instrumenten te capteren – versterken een choreografie van fysisch-akoestische fenomenen die anders onzichtbaar zouden blijven voor het blote oog. Naast deze uitvergroete kinetische klankstructuren doen de beeldschermen ook dienst als een soort

lichtinstrument dat opeenvolgingen en gradaties van licht en geluid produceert. Op die manier ontstaat een contrapunt tussen donker en licht, tussen klank en stilte. De drie instrumentalisten maken en controleren de complexe en statische geluidsstromen door elk instrument of object met dezelfde precisie en muzikaliteit te onderzoeken, ongeacht hun aard. Onderzocht wordt de rol van uitvoerders die hun originele instrumenten links laten liggen en zich concentreren op mechanische en verfijnde acties die een discours van klank en licht realiseren, en dit met microscopische bewegingen en een muzikale fantasie die gebaseerd is op fysische fenomenen, techniek en klankorganisatie. [HUGO MORALES MURGUÍA]

Through a series of musical interventions three 'multi-instrumentalists' manipulate and control a number of devices, found objects, custom-built light gadgets and traditional instruments, conversely projecting their movements and minuscule actions onto three separate screens. Cameras strategically positioned to capture specific movements, vibrations, pulsations and beatings of the various objects and instruments amplify a choreography of physical sonic phenomena otherwise invisible to the naked eye. Complex and static sound streams are generated and controlled by three instrumentalists who explore each instrument with the same precision and musicality, regardless of its nature. The role of each performer is then scrutinized as they abandon their original instruments and focus on the mechanical and refined actions that progressively construct a sonic/light discourse of microscopic movement and musical fantasy based on physical phenomena, technique and sound organization. [HUGO MORALES MURGUÍA]

MAARTEN BUYL /// IMPETUS REV

22

Impetus Rev is een verzameling van melodische patronen en maskers in omkeerbaar contrapunt die de transformationele elasticiteit van de (mezzosopraan)stem onderzoeken. Door continue klankvervormingen, afgeleid van een referentiële 'multi-sourced' vocale blauwdruk, kan de soliste een grotere variëteit aan timbres gebruiken dan met haar eigen stem alleen. De tastbare techniek van de zangeres is gehuld in een klankvermomming om zo nieuwe grenzen van muzikaal begrip te ontdekken, voorbij de gebruikelijke notie van herkenning. De uitersten waarnaar de live stem zich plooit en de spanning tussen de originele stem en haar 'dekmantel' zijn de richtlijnen waarmee een blijvende muzikale taal ontstaat die gevormd wordt door de ambigue unisono van geleidelijke spectrale verschuivingen en snelle klankkleurveranderingen. [MAARTEN BUYL]

Impetus Rev is a collection of melodic shapes and masks in reversed counterpoint composed to explore the transformational elasticity of the (mezzo-soprano's) voice. A continuous stream of sonic alterations, derived from a referential multi-sourced vocal blueprint enables the soloist to sing with a variety of timbres other than her own. The tangible technique of the singer is cloaked in a sonic disguise as a means to navigate new boundaries of musical comprehensibility beyond common recognition. The extremities towards which the live voice bends and the tension between the original voice and its substitute act as guidelines to shape and lay bare a perpetual language formed by the ambiguous unison of gradual spectral shifts and rapid colour changes. [MAARTEN BUYL]

ZONDAG 26/10 SUNDAY

13.30 U /// 1.30 P.M. ENSEMBLEZAAL – SOETEZAAL

TRIO SE_REN_DIP

Toon Van den Brempt cello – Thomas Van Walle gitaar/guitar – Dries Verheyen saxofoon/saxophone

Collectieve compositie/collective composition [12'] WP

ORKEST VAN DE ACADEMIE VAN SINT-NIKLAAS

Jorge Sánchez-Chiong (1969) *Composition for orchestra, turntables and video* [12']

WP COM MATRIX

Productie /Production MATRIX [New Music Centre]

In samenwerking met / In cooperation with Stedelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans Sint-Niklaas

SE_REN_DIP

Toon Van den Brempt en Dries Verheyen maken beide deel uit van Ensemble XXI, de klas nieuwe muziek van het Leuvense SLAC, en zijn sinds enkele jaren kind aan huis bij MATRIX. Thomas Van Walle volgt les aan de academie van Oud-Heverlee (Klas Experimentele Muziek). De drie musici delen een fascinatie voor nieuwe speeltechnieken, improvisatie, de elektronische uitbreiding van hun instrument en collectieve compositie. Na een toevallige ontmoeting ontstond Trio Se_Ren_Dip. Sinds de zomer van 2014 is Trio Se_Ren_Dip ensemble-in-residence bij MATRIX. Voor dit concert maken ze een gloednieuwe compositie. [REBECCA DIEPENDAELE]

Toon Van den Brempt and Dries Verheyen are both members of Ensemble XXI, the new music group that is part of the Leuven municipal music school, SLAC. Over the past few years, they have frequently taken part in various MATRIX projects. The third member, Thomas Van Walle is a student of experimental music at the Oud-Heverlee music school. These three musicians share a deep interest in extended playing techniques, improvisation, the electronic extension of their instruments and collective composition. After meeting coincidentally, they decided to create Trio Se_Ren_Dip. And, since the summer of 2014, the trio has been in residency at MATRIX. They will present a brand new collective composition at this concert. [REBECCA DIEPENDAELE]

COMPOSITION FOR ORCHESTRA, TURNTABLES AND VIDEO

Jorge Sánchez-Chiong is niet alleen componist, maar ook DJ. Net als in veel van zijn andere composities, drukt die activiteit een stevige stempel op deze nieuwe compositie. Zo krijgt het orkest (leerlingen van de muzikacademie van Sint-Niklaas) het gezelschap van vier turntablespelers. Ook referenties aan improvisatie, elektronische muziek en (horror)films zijn nooit ver weg. Het muzikale materiaal leidt Sánchez-Chiong af uit

vroeger werk. Zelf spreekt hij van een “remake”, zoals dat bij film gebeurt: een zelfde idee wordt opnieuw uitgewerkt, met nieuwe middelen en een frisse kijk. Thomas Wagensommerer en Louise Linsenbolz van het collectief TE-R voegen nog een videolaag toe aan dit ongewone concerto grosso. [REBECCA DIEPENDAELE]

Jorge Sánchez-Chiong is a composer and DJ. As in his other compositions, the latter of the two activities has been the leading influence on this new piece. Four turntable players will join the orchestra (students at the municipal music school of Sint-Niklaas). Also, references to improvisation, electronic music and (horror) movies are never too far out of sight for Sánchez-Chiong. The musical material itself is derived from previous pieces. Sánchez-Chiong considers this procedure the equivalent of a movie remake: i.e. a new version of an old idea, seen from a fresh angle and put together by new means. Thomas Wagensommerer and Louise Linsenbolz (TE-R collective) have added a video layer to this remarkable concerto grosso. [REBECCA DIEPENDAELE]

ZONDAG 26/10 SUNDAY

15.30 U /// 3.30 P.M. AUDITORIUM

Intro Maarten Beirens, Serge Verstockt, Richard Barrett

16 U /// 4 P.M. LABOZAAL

ELISION ENSEMBLE

Daryl Buckley lap steel gitaar/lap steel guitar – Tristram Williams trompet/trumpet – Peter Neville slagwerk/percussion – Richard Barrett electronics

Liza Lim (1966) *Ehwaz (journeying)* (2010) [14'30"]

Serge Verstockt (1957) *200-Buttons (premiere)* [10à15'] WP COM TRANSIT

Richard Barrett (1959) *World-line* [30'] (2011-2014) WP COM TRANSIT*

a cycle consisting of fifteen movements played continuously

dust 1 – rift 1* – dust 2 – knot 1 – lens 1 – knot 2 – dust 3 – rasa* – rift 2* – dust 4 – rift 3*
knot 3 – lens 2 – dust 5 – rift 4*

LIZA LIM /// EHWAZ (JOURNEYING)

Net zoals de cellist in de compositie *Invisibility* produceren de twee muzikanten in dit werk ook tal van nieuwe geluiden. De trompetpartij zit vol kwarttonen, geaspireerde klanken en 'split tones', waarbij de uitvoerder twee naast elkaar gelegen natuurtonen tegelijk produceert. De slagwerker maakt gebruik van een vibrafoon die is uitgebreid met volgens kwarttonen gestemde flesjes, gongs en keramische schaaltes. Terwijl veel hedendaagse componisten nieuwe klankmogelijkheden en technieken aanboren als teken van durf en omwille van het vertoon, behoudt Lims muziek een zekere 'cool' en precisie, zonder aan warmte en geestdrift in te boeten. Een andere schijnbare tegenstrijdigheid kenmerkt de opdracht van de uitvoerders: ze gaan over hun grens heen en keren terug; hun nieuwe klanken roepen een meer primitief tijdperk op. De trompet lijkt haar lang onderdrukte, innerlijke oorlogsbazuin te herontdekken in gestes die door ontstemde kwinten de afschaduw van een fanfare lijken.

De titel van het werk is de naam van één van de runetekens die gebruikt werden door de Germanen tijdens het eerste millennium. Dit teken werd geschreven als een M maar klonk als 'eh'. De 'split tones' van de trompet klinken breekbaar; de muziek balanceert op de grens van verschrompeling.

Elk van de muzikanten zweeft als het ware rond een vast punt dat tegelijk niet sterk benadrukt wordt. Het is alsof ze voortdurend in beweging zijn binnen een aantal secties en subsecties. Af en toe is één van de uitvoerders alleen aan het woord, maar behalve in de laatste solo van de trompet is er nooit het gevoel van een cadenza. *Ehwaz* werd gecomponeerd in opdracht van de International Trumpet Guild naar aanleiding van

hun congres in 2010 in Sidney, waar het gecreëerd werd door Tristram Williams en Peter Neville. [PAUL GRIFFITHS]

Like the cellist of *Invisibility*, the two musicians of this piece bring forward new sounds, the trumpet part being full of quarter-tones, breathy sonorities, and split tones, where the player produces two neighbouring harmonics at the same time, while the percussionist operates on a kind of expanded vibraphone, with struck resonances added from bottles tuned to quarter-tones, gongs, and ceramic bowls. Where many composers today extend techniques and resources in a spirit of daring and display, Lim's music is cool and precise as well as hot and eager. In another seeming paradox, the performers go beyond their boundaries and also go back, their new sounds evoking an era more raw. One might have the sense that the trumpet is discovering its long-suspended inner war-horn, in gestures to which the mistuned fifths give a shadow of fanfare.

The title is the name of one of the runes used by Germanic peoples of the first millennium, written in the shape of a capital M but sounding 'eh'. And as Lim notes in her instructions, the trumpeter's split tones will be fragile and must sound so. This is music that lives on the edge of disintegration.

Each of the instrumentalists generally hovers around a point that is fixed but not strongly asserted, as the two of them move continuously but through a number of sections and subsections. Occasionally, one of the performers will be alone, but only in the case of the trumpet's last solo, towards the end of the fifteen-minute piece, is there the sense of a cadenza. The piece was commissioned by the International Trumpet Guild for its 2010 conference, in Sydney, at which it was played by Tristram Williams and Peter Neville.

[PAUL GRIFFITHS]

SERGE VERSTOCKT /// 200-BUTTONS

200-Buttons: een hommage aan Karel Goeyvaerts en de sereniteit van zijn vroege seriële werken. Het vastleggen van de 'muzikale tijd', of net het onvermogen hiervan, vormt een steeds wederkerende fascinatie binnen mijn werk. De partituur heeft zijn historische ontwikkeling gehad. Ze is een 'schemerzone' en drager van een muzikale gedachte. Toch heeft ze haar beperkingen en dreigt ze meer en meer naar de achtergrond te verdwijnen. De bandopnemer daarentegen geeft een precieze weergave van de werkelijkheid weer maar ontbloomt de muzikale gedachte niet. Ze heeft wel het voordeel dat ze in tijd en ruimte verplaatst kan worden. De massacommunicatie van het internet vergroot dit nog. Van zodra muzikale data op het internet worden geplaatst, zijn ze reeds ontelbare keren gekopieerd.

Met mijn 'buttonsproject' probeer ik even gas terug te nemen. De 200 *buttons* zijn 'unieke' dragers van een gebeurtenis. Ze registreren live de klanken van de muzikanten en worden onmiddellijk ingezet als klankbron. Het klassieke 'zender-ontvanger model' wordt op die manier verstoord. De buttons worden uitgedeeld aan de luisteraars die ze op een eenvoudige manier terug kunnen afspelen. Door de beperkte opnamecapaciteit van slechts dertig seconden zullen ze echter niet in staat zijn om het precieze tijdsverloop weer te geven. Als alle 200 buttons opgenomen zijn en zich al klinkend verspreid hebben in de zaal blijft er een caleidoscopisch residu over van een muzikale gebeurtenis; drager

wordt speler! *200-Buttons* werd gecomponeerd in opdracht van TRANSIT, waar het gecreëerd werd door Elision Ensemble op 26 oktober 2014. [SERGE VERSTOCKT]

200-Buttons: a homage to Karel Goeyvaerts and the serenity of his early serial works. Establishing the 'musical time', or actually the inability to do so, is a continually recurring fascination within my work. The score is through with its historical development. It is a 'twilight zone' and the bearer of a musical idea. Yet it has its limitations and is threatening to disappear more and more into the background. The tape recorder, by contrast, gives a precise rendition of reality but does not reveal the musical idea behind it. It does have the advantage of being transportable in time and space. The mass communication of the internet increases this even more, since the moment musical data are on the internet, they've already been copied innumerable times.

My 'buttons project' is my attempt to slow this down a bit. The 200 *buttons* are 'unique' bearers of an event. They record the live sounds of the musicians and then are immediately put to use as a sound source, thus distorting the classic 'sender-receiver' model. The buttons are distributed to the audience, who can easily play back what is on them. Their limited recording capacity of only thirty seconds makes them incapable of accurately reflecting the precise period of time elapsed. Once all 200 buttons have been recorded and have been distributed in the hall while sounding, a kaleidoscopic residue remains of a musical event; the bearer becomes the player! *200-Buttons* was commissioned by TRANSIT, where it was premiered by the Elision Ensemble on 26 October 2014. [SERGE

VERSTOCKT]

RICHARD BARRETT /// WORLD-LINE

World-line is een ketting van composities waarin de elektrische lap steel gitaar de hoofdrol speelt (in een stemming en opstelling die werd uitgewerkt in samenwerking met Daryl Buckley, aan wie het werk ook is opgedragen), gecombineerd met verschillende combinaties van trompet/bugel, slagwerk en elektronica. Het bestaat uit vijf componenten die ook afzonderlijk uitgevoerd kunnen worden:

- dust* lap steel gitaar met elektronica
- rift* ... met piccolotrompet en slagwerk
- knot* ... met slagwerk
- lens* ... met bugel
- rasa* ... met bugel, slagwerk en elektronica

rift en *rasa* werden gecomponeerd in opdracht van TRANSIT, de andere delen werden besteld door het Royal Melbourne Institute of Technology. De uitvoering op TRANSIT is de creatie van de volledige cyclus in haar huidige vorm. De vijf delen worden niet afzonderlijk gespeeld maar opgesplitst in verschillende nummers en secties die opnieuw gecombineerd worden in een doorlopende vorm. Het elektronicamateriaal uit *dust* wordt gebruikt als overlapping tussen de instrumentale delen.

World-line is een begrip uit de relativiteitstheorie en duidt op de geschiedenis van een partikel of object dat door de dimensies van tijd en ruimte beweegt. De muziek zou je kunnen zien als een miniatuur-'universum' waarin materie en energie opgebouwd

worden door klank die uitdijt (vanuit de lage tonen) en terug ineenkrimpt (naar de hoge tonen) in een tijdspanne van ongeveer dertig minuten. Dit universum wordt waargenomen in relatie met de 'world-line' van de lap steel gitaar en de steeds veranderende verhoudingen en gezichtspunten tussen de gitaar en de andere instrumenten en klanken. Het proces van expansie-contractie is op een gelijkvormige manier aanwezig op meerdere niveaus in de globale structuur van het werk. [RICHARD BARRETT]

World-line is an interlocking cycle of compositions featuring the electric lap steel guitar (in a tuning and setup devised in collaboration with Daryl Buckley, to whom it is dedicated), together with various combinations of trumpet/flugelhorn, percussion and electronics. It consists of five components, also performable separately:

- dust* lap steel guitar with electronics
- rift* ... with piccolo trumpet and percussion
- knot* ... with percussion
- lens* ... with flugelhorn
- rasa* ... with flugelhorn, percussion and electronics

rift and *rasa* were commissioned by TRANSIT, while the rest of *world-line* was commissioned by the Royal Melbourne Institute of Technology. The performance at TRANSIT is the premiere of the entire cycle as it presently exists. The five pieces are not played separately but split into different numbers of sections and recombined into a continuous form where the electronic parts of *dust* often create overlaps between the instrumental parts.

World-line is a term from the theory of relativity denoting the history of a particle or object as it passes through the dimensions of time and space. The music could be thought of as a miniature 'universe', whose matter and energy are composed of sound, which expands (from low pitches) and recontracts (towards high pitches) over a duration of around thirty minutes, and which is experienced in relation to the 'world-line' traced by the lap steel guitar and the shifting relationships and perspectives between it and the other instruments and sounds. The expansion-contraction process is present in a self-similar way at several levels of the overall structure. [RICHARD BARRETT]

ZONDAG 26/10 SUNDAY

17 U /// 5 P.M. AUDITORIUM

Intro Maarten Beirens, Matthew Shlomowitz, Thomas Bendsorp, Mauro Pawlowski

17.30 U /// 5.30 P.M. SOETEZAAL

ZWERM

Johannes Westendorp, Matthias Koole, Toon Callier, Kobe Van Cauwenberghe gitaar/guitar - Johan Vandermaelen electronics - Lucas Van Haesbroeck licht/light

MAURO PAWLOWSKI GITAAR/GUITAR

Matthew Shlomowitz (1975) *The Major Sevenths Medley* [13'] WP COM TRANSIT

Thomas Bendsorp (1981) *Jongens* [12'] WP COM ZWERM

Mauro Pawlowski (1971) *Mauro+Zwerm* [15'] WP COM ZWERM

Copresentatie / Co-presentation Gaudeamus Festival Utrecht

MATTHEW SHLOMOWITZ /// THE MAJOR SEVENTHS MEDLEY

In mijn verbeelding is *The Major Sevenths* een band uit East-London die opgericht werd in 2009 en drie albums uitbracht vooraleer te splitten in 2013. Ze hadden een kleine maar toegewijde fanclub. Deze compositie is een medley van hun grootste hits. De groep gebruikte alleen grote septiemakkoorden (ze gebruikten geen enkel ander akkoordtype en gebruikten ook geen uitbreidingen of alteraties van akkoorden). Het groot septiemakkoord bestaat uit de gewone grote drieklank plus de noot die een grote septiem boven de grondtoon van het akkoord ligt (do-mi-sol-si). De klank van het akkoord kan beschreven worden als aangenaam, en het komt vaak voor in 'middle-of-the-road', easy-listening muziekstijlen. *The Major Sevenths Medley* werd gecomponeerd in opdracht van TRANSIT voor het gitaar-kwartet Zwerm, dat het werk creëerde op 26 oktober 2014. [MATTHEW SHLOMOWITZ]

In my imagination, *The Major Sevenths* were an East-London band that formed in 2009, releasing three albums before their break-up in 2013. They had a small but devoted following. This piece is a medley of their 'greatest hits'. The band only used major-seventh chords (they didn't use any other chord types and did not extend or alter chords in any other way). The major-seventh chord is the usual major triad plus the note a major-seventh above the root of the chord (e.g. C-E-G-B). The sonority of the chord can be characterised as pleasant and it features particularly in middle-of-the-road and easy-listening musical styles. *The Major Sevenths Medley* was written for Zwerm and commissioned by TRANSIT 2014, where the ensemble premiered it on 26 October 2014. [MATTHEW SHLOMOWITZ]

THOMAS BENS DORP /// JONGENS

Jongens is een compositie voor drie leden van het elektrische gitaarkwartet Zwerm plus gevonden geluidsmateriaal. Het is een soort muzikale biografie: een collageachtig stuk dat gebruik maakt van (amateur)opnames uit de jeugd van de drie gitaristen. Het materiaal omvat een cassettebandje uit het begin van de jaren 1990, met opnames van jamsessies op akoestische gitaren door de 11-jarige Johannes en een vriendje; een vroege demotape van het bandje waar Bruno Nelissen in speelde tijdens zijn tienerjaren (de progressieve rockgroep Nursery Rhyme); en een registratie van het concert van Toon ter gelegenheid van zijn eindexamen op de middelbare school. De oorspronkelijke opnames vormen de basis voor een soundtrack met daaroverheen nieuw gecomponeerde gitaarpartijen – de muzikanten spelen dus samen met hun vroegere muzikale zelf. Het stuk gaat over de persoonlijke relatie van de bandleden tot hun instrument en hun eigen muzikale achtergrond, maar probeert ook met het bestaande materiaal nieuwe wegen in te slaan. Onderweg vervagen de grenzen tussen amateuristisch en professioneel, tussen privé en openbaar. [THOMAS BENS DORP]

Jongens ('Boys') is a composition for three members of the electric-guitar quartet Zwerm plus found audio material. It is a kind of musical biography, a collage-like piece using recordings (some of them amateur) from the youths of the three guitarists. The material comprises a cassette tape from the early 1990s, with recordings of jam sessions on acoustic guitars by the 11-year-old Johannes and a friend; an early demo tape of the band Bruno Nelissen played in his teens (the progressive rock group Nursery Rhyme); and a recording of Toon's concert celebrating his final secondary-school exams. The original recordings are the basis for a soundtrack with newly composed guitar parts laid over it – the musicians are thus playing with their earlier musical selves. The piece is about the personal relationships of the band members with their instruments and their own musical backgrounds, but also tries to take new paths with the existing material. Along the way, the boundaries fade between amateur and professional, and between private and public.

[THOMAS BENS DORP]

MAURO PAWLOWSKI /// MAURO + ZWERM

Dit werk werd gecomponeerd naar aanleiding van TRANSIT, waar het gecreëerd werd door Zwerm en Mauro Pawlowski op 26 oktober 2014.

This composition was composed in the context of TRANSIT, where it was premiered by Zwerm and Mauro Pawlowski on 26 October 2014.

ZONDAG 26/10 SUNDAY

19.45 U /// 7.45 P.M. SCHOUWBURG

Intro Maarten Beirens, Enno Poppe

20.30 U /// 8.30 P.M. SCHOUWBURG

ENSEMBLE MOSAIK

Bettina Junge fluit/flute - Simon Strasser hobo/oboe - Christian Vogel, Matthias Badczong, Andrea Nagy klarinet/clarinet - Sascha Armbruster, Martin Losert saxofoon/saxophone - Christine Paté accordeon/accordion - Roland Neffe, Adam Weisman slagwerk/percussion - Ernst Surberg piano & keyboard - Christoph Grund keyboard

NEUE VOCALSOLISTEN

Sarah Sun, Susanne Leitz-Lorey sopraan/soprano - Truike van der Poel mezzosopraan/mezzo-soprano - Daniel Gloger contratenor/countertenor - Andreas Fischer bas/bass

OMAR EBRAHIM STEM/VOICE

ENNO POPPE DIRIGENT/DIRECTION

Enno Poppe (1969) *Interzone / Lieder und Bilder* (2003/2004) [80']

Video: Anne Quiryrynen - Libretto: Marcel Beyer

Copresentatie deSingel / Co-presentation deSingel
 Concert Stad Leuven / City of Louvain
 Met ondersteuning van / Supported by Goethe Institut

ENNO POPPE /// INTERZONE/LIEDER UND BILDER

Deze multimediale muziektheatercompositie verwijst naar de verzameling kortverhalen onder dezelfde naam van William S. Burroughs en de Marokkaanse stad Tangiers die tot 'International Zone' werd uitgeroepen in 1912. Veel kunstenaars werden aangetrokken tot deze 'tussenruimte'. Vertrekend vanuit Burroughs en de historische stad Tangiers gaat *Interzone* over gevoelens van overgang en over bestaan in een staat van transitie. Het libretto, van de hand van Marcel Beyer, volgt op een vrije manier het literaire en biografische spoor van de auteur. Beyer construeert parallelle verhaallijnen en contrasten met de kracht en melancholie van Burroughs' taal. Het publiek ziet naast de acteurs en de muzikanten ook vier grote schermen van de video-installatie in half-cirkelvorm. Op deze schermen projecteert de Belgische artieste Anne Quiryrynen geografische locaties en situaties die ver uit elkaar liggen. Op die manier creëert ze een bijkomende overgangsruimte die optische onzekerheden oproept.

De traditionele operastem wordt volledig geweerd uit *Interzone*. Enno Poppe refereert eerder aan de zangstijlen van de Arabische en Koreaanse kunstmuziek, popmuziek en Brechtiaans theater. De voortdurende transformatie van klanken en expressievormen is in lijn met Burroughs' concept van dromerige metamorfosen. Het werk draait niet rond duidelijk afgelijnde personages, maar eerder om de voortdurende transformatie van de acteurs. De *Lieder und Bilder* die in samenwerking tussen de drie artiesten ontstonden zijn niet alleen muziektheater, *Singspiel* en liedcyclus: *Interzone* "overschrijdt grenzen tussen de genres; [het is] een hybride, een hermafrodit, en op die manier ook zelf een deel van het 'tussengebied' waar het stuk over gaat". [RAINER PÖLLMANN]

This multimedia music theatre work refers to the collection of short stories of the same name by William S. Burroughs and the Moroccan city Tangiers, which was declared an 'International Zone' in 1912. Especially for artists, this in-between zone had a strong appeal. With Burroughs and historic Tangiers as its point of departure, *Interzone* deals with feelings of transition and of existence in a transitory state. The libretto, by the writer Marcel Beyer, follows the literary and biographical trail of the author only loosely. It constructs parallel narratives and contrasts with the power and melancholy of Burroughs' language. The audience is facing the four screens of the video installation arranged in a half circle, as well as the actors and musicians. Onto these screens, the Belgian artist Anne Quiryne has projected geographic locations and situations that lie far apart from one another, and, in so doing, has designed another transitory space that provokes optical uncertainties.

The traditional opera voice is completely dispensed with in *Interzone*. Instead, Enno Poppe recalls the singing styles of Arab and Korean art music, pop music and Brechtian theatre. In the continuous transformation of sounds and modes of expression, the music follows Burroughs' concept of dreamlike metamorphoses. Instead of clearly defined stage characters, the continuous transformation of the actors is central to the work. Created as a collaboration between the three artists, the 'Songs and Images' are not just music theatre, *Singspiel* and song cycle: *Interzone* "crosses borders between the genres; [it is] a hybrid, a hermaphrodite, and thus, itself part of that in-between realm which the piece describes." [RAINER PÖLLMANN]

ANN EYSERMANS

ANNELIES VAN PARYS

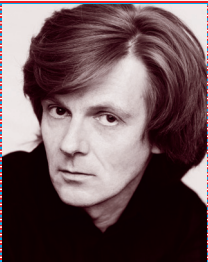
BRENDAN FAEGRE

DAAN JANSSENS

ENNO POPPE

FILIP RATHÉ

FREDERIK NEYRINCK

GUDMUNDER S. GUNNARSSON

HUGO MORALES MURGUÍA

JORGE SÁNCHEZ-CHIONG

LIZA LIM

LUC BREWAEYS

MAARTEN BUYL

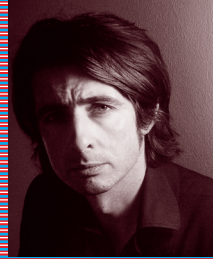
MARC SABAT

MATTHEW SHLOMOWITZ

MAURO PAWLOWSKI

MICHAEL BEIL

RICHARD BARRETT

ROZALIE HIRS

SERGE VERSTOCKT

TAYLAN SUSAM

THOMAS BENSNDORP

THOMAS SMETRYNS

THURIDUR JONSDOTTIR

BIOGRAFIEËN COMPOSITEN

ANN EYSERMANS is componiste, improvisator (contrabas en harp) en performer. Ze is verbonden aan ChampdAction en werkt daarnaast ook aan haar eigen audiovisuele projecten zoals Bambeen Grey en R naakt I. Ze behaalde haar Masterdiploma in muzieknotatie en compositie en jazzcontrabas aan het conservatorium van Brussel, waar ze op vandaag ook werkt als onderzoeker. Ze bereidt een doctoraat in de kunsten voor aan de Vrije Universiteit Brussel en het conservatorium van Brussel. De resultaten van haar onderzoek worden in 2014 voorgesteld in de vorm van een videoconcert, *P-Trains (Astrin Phosphora)*.

ANNELIES VAN PARYS (1975) studeerde compositie aan het conservatorium van Gent bij Luc Brewaeys. Haar muziek werd bekroond met verschillende prijzen, waaronder het prestigieuze laureatschap van de Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten in 2011. Sinds 2014 is ze zelf ook lid van deze academie. Haar werken worden uitgevoerd door de voornaamste Belgische ensembles en orkesten, evenals door buitenlandse ensembles. Sinds 2007 werkt ze regelmatig samen met Muziektheater Transparant. De productie *Ruhe* (met Collegium Vocale Gent) werd wereldwijd meer dan 100 keer uitgevoerd. Met Transparant maakte ze ook *An Index of Memories* (VocallAB Nederland), *An Oresteia* (AskolSchönberg) en een kamermuziekbewerking van Debussy's *Pelléas et Mélisande*, die door de pers als 'een mirakel' omschreven werd. Op dit moment werkt ze aan een nieuwe opera voor Transparant die zal worden uitgevoerd door de Neue Vocalsolisten, in een coproductie met de Vlaamse Opera, Deutsche Oper Berlin, Bergen Nasjonale Opera (Noorwegen) en AskolSchönberg. Annelies Van Parys is docente aan het conservatorium van Brussel en ereambassadeur van het conservatorium van Gent.

BRENDAN FAEGRE (1985) is een componist, leraar, bandleider en slagwerker die woont en werkt in Nederland. Zijn voornaamste doel is het creëren van een herkenbaar geluid met elementen van de verschillende genres waarin hij gevormd werd: jazz en rock drummen,

klassieke Hindustanimuziek en hedendaagse concertmuziek. Faegres werken werden gespeeld op festivals zoals Huddersfield Contemporary Music Festival, Gaudeamus, November Music, Dark Music Days, Young Nordic Music, Beijing Modern en Aspen. Hij kreeg opdrachten van diverse culturele actoren, waaronder Ensemble Klang, Slagwerkgroep Den Haag, Third Angle Ensemble, het Debut Orchestra en de Stichting Huygens-Fokker. In 2012 richtte hij het Brendan Faegre Edge Ensemble op, een groep die de grenzen tussen compositie en improvisatie aftast. Dit seizoen creëren ze zes nieuwe werken van jonge componisten uit de hele wereld.

DAAN JANSSENS werd in 1983 geboren in Brugge, waar hij viool, piano en muziektheorie volgde aan de plaatselijke muziekacademie. Later studeerde hij compositie en directie aan het Koninklijk Conservatorium van Gent bij Frank Nuyts, Filip Rathé en Godfried-Willem Raes. Daarnaast woonde hij verschillende internationale masterclasses voor compositie bij, onder meer in Darmstadt en Acanthes, en volgde hij ook een aantal directieseminaries bij Ensemble Modern. Als componist viel Janssens al meermaals in de prijzen, en zijn muziek werd uitgevoerd op festivals als TRANSIT, Ars Musica, Acanthes, ISCM World Music Days en November Music. Daarnaast is Janssens ook actief als dirigent en leidt hij Nadar Ensemble. Sinds 2007 bereidt hij een doctoraat in de kunsten voor aan de Universiteit van Gent. In 2012 ging zijn eerste opera, *Les Aveugles* op tekst van Maurice Maeterlinck, in première. In 2013 werd zijn compositie *En dérive - (...paysage d'oubli...)* gecreëerd door Ensemble Intercontemporain. In 2014 componeerde hij zowel grootschalige orkestwerken als ensemblecomposities.

ENNO POPPE (1969) studeerde directie en compositie aan de Hochschule der Künste Berlin, bij Friedrich Goldmann, Gösta Neuwirth en anderen. Hij zette zijn studies in klanksynthese en algoritmische compositie verder aan de Technische Universität Berlin en aan het Zentrum für Kunst und Medientheorie bij Heinrich Taube. In 1996 nam hij deel aan het Nachwuchsforum van de Gesellschaft für neue Musik en studeerde hij aan de Cité Internationale des Arts in Parijs.

Hij is sinds 1998 artistiek directeur van ensemble mosaik. In 2001 kreeg hij de Förderpreis van de Ernst-von-Siemens-Musikstiftung, samen met dit ensemble. In 2002 kreeg hij de Busoni-Preis van de Akademie der Künste in Berlijn. Daarop volgden nog vele prijzen en onderscheidingen, zoals de Schneider-Schott-Musikpreis in 2005 en de Christoph- und Stephan-Kaske-Preis in 2009. Enno Poppe was docent compositie aan de Hochschule für Musik "Hanns Eisler" in Berlijn van 2002 tot 2004 en tijdens de Ferienkurse für Neue Musik in Darmstadt in 2004 en 2010. Hij kreeg opdrachten van de vooraanstaande nieuwe muziekfestivals in Europa. Zijn muziek wordt uitgevoerd in Europa en daarbuiten.

FILIP RATHÉ (1966) studeerde piano en directie aan het Koninklijk Conservatorium van Gent. Hij vervolgde zich verder als dirigent bij Laszlo Heltay en Pierre Cao en studeerde compositie bij Lucien Goethals. Aan de Universiteit van Gent behaalde hij een master in musicologie bij professor Herman Sabbe. Sinds 1993 is Filip Rathé artistiek leider en dirigent van SPECTRA, het ensemble voor hedendaagse muziek waarmee hij concerteerde doorheen Europa en Zuid-Amerika en meer dan 130 nieuwe werken creëerde. Hij was gastdirigent van het Symfonieorkest Vlaanderen, het Vlaams Radio Koor en verschillende ensembles (I Solisti del Vento, Hermes Ensemble, Aquarius Ensemble, Musiques Nouvelles). Op dit ogenblik voltooit hij op vraag van de Neue Vocalsolisten de cyclus *No marmore de tua bunda* voor zes solostemmen. Zijn werken werden gecreëerd door het Vlaams Radio Koor, AskolSchönberg, SPECTRA, Collegium Instrumentale Brugense, EXAUDI, Kremerata Baltica en de Neue Vocalsolisten.

FREDERIK NEYRINCK (1985) studeerde aan het Conservatorium van Brussel bij Jan Van Landeghem (compositie) en Piet Kuijken (piano). In 2008-2009 studeerde hij compositie bij Marco Stroppa aan de Hochschule für Musik und Darstellende Kunst in Stuttgart en vanaf oktober 2012 studeert hij verder compositie aan de Kunstuniversität Graz bij Clemens Gadenstätter. Hij werkte al samen met verschillende Belgische en internationale ensembles en solisten en zijn werken werden gespeeld op festivals en in

cultuurhuizen zoals TRANSIT, November Music, Acanthes Metz, Contagious Sounds New York, ISCM World Music Days, Concertgebouw Brugge, deSingel, Darmstädter Ferienkurse Reading Sessions, TIK TAK TOE Meigem, De Link Tilburg, Kaaitheater Brussel, en En Avant Mars Gent. In 2013 verscheen de cd *Works for Wind Instruments* met werken van Wim Henderickx en Frederik Neyrinck, gespeeld door I Solisti del Vento. Hij is de huiscomponist en één van de stichtende leden van het Odyssea Ensemble en is als pianist verbonden aan het Platypus Ensemble in Wenen.

GUDMUNDUR STEINN GUNNARSSON (1982) is afkomstig van Reykjavik in IJsland. Hij studeerde compositie aan het Mills College bij Alvin Curran, Fred Frith en John Bischoff. In IJsland studeerde hij met Atli Ingolfsson en tal van andere IJslandse componisten. Hij nam deel aan Karlheinz Stockhausens zomercursus in Kürthen in 2004 en aan de Ferienkurse für Neue Musik in Darmstadt in 2008. Hij volgde ook masterclasses bij Helmut Lachenmann, Tristan Murail en Pauline Oliveros. Gudmundur muziek werd uitgevoerd door gerenommeerde Scandinavische ensembles tijdens festivals zoals Time of Music, Thingamajigs Festival, Reno Interdisciplinary Arts Festival, Dark Music Days en Nordic Music Days. In 2011 won Gudmundur de Nationale Compositiewedstrijd naar aanleiding van de 80ste verjaardag van de IJslandse Radio. In datzelfde jaar kwam ook zijn album *Horpma* uit bij Carrier Records. Gudmundur is stichtend lid van het S.L.Á.T.U.R. collectief in IJsland en is co-curator van het festival Slaturtid en de concertreeks Jadarber in het Reykjavik Arts Museum.

HUGO MORALES MURGUÍA (1979) is een Mexicaanse componist en geluidskunstenaar die momenteel vanuit Den Haag werkt. Zijn werk focust op de ontwikkeling van alternatieve instrumenten om klank te genereren. Hij werkt met uitbreidingen van bestaande instrumenten of instrumentale benaderingen van alledaagse voorwerpen. Techniek, notatie, fysieke aanpassingen en verschillende soorten technologie vormen de rode draad doorheen zijn composities en uitvoeringen. Na zijn studies aan het Centro de Investigación y Estudios de la Música (CIEM)

in Mexico City verhuisde hij naar Nederland om er zijn studies verder te zetten. Hij behaalde er masterdiploma's compositie en sonologie en maakte een doctoraat aan het Centre of Contemporary Music Practice aan Brunel University in Londen. Zijn muziek werd bekroond door verenigingen en op wedstrijden zoals de Mexican Music Council, de Internationale Gaudeamus Muziekweek en het International Forum of New Music in Mexico. Zijn werken worden uitgevoerd door ensembles en muzikanten zoals het Arditti Quartet, Ensemble Intercontemporain, El Cuarteto Latinoamericano, Ensemble Klang, EXAUDI, Vortex Ensemble, het London Contemporary Orchestra en vele anderen.

JORGE SÁNCHEZ-CHIONG (1969) werd geboren in Caracas, Venezuela, maar woont en werkt sinds 1988 in Wenen. Sindsdien werkte hij samen met tal van ensembles in Oostenrijk en daarbuiten en kreeg hij verschillende compositieopdrachten. Zijn werk overschrijdt de traditionele grenzen van de concertmuziek in de richting van experimenteel theater, videokunst, dans en elektronica. Samenwerking met kunstenaars uit verschillende disciplines en met verschillende esthetische oriëntaties vormt de kern van zijn werk. Sánchez-Chiong's muziek werd gespeeld bij Musikverein Wien, Konzerthaus Berlin, Mozarteum Salzburg, Concertus Odense/Dänemark, Konzerthaus Wien, Grazer Kongress, Salzburger Festspielen, Steirischen Herbst, Wien Modern en vele andere. Jorge Sánchez-Chiong studeerde bij Francis Burt en Michael Jarrell. Hij is lid van het NewTon-Ensemble en medeoprichter van het componistencollectief Gegenklang.

LIZA LIM (1966) componeert muziek die gekenmerkt wordt door viscerale energie en levendige kleuren. Vaak onderzoekt ze daarbij rituele vormen en uitvoeringspraktijken uit Aziatische en Australische Aboriginalculturen. Terugkerende thema's in haar werk zijn 'verborgenheid en openbaring', 'geweld en meditatie' en extatische transformatie. Haar muziek, die reikt van opera en orkestwerken tot installaties, werd uitgevoerd door de meest vooraanstaande ensembles. In opdracht van de Los Angeles Philharmonic componeerde ze *Ecstatic Architecture* naar aanleiding van het openingsseizoen van de door

Frank Gehry ontworpen Walt Disney Concert Hall in 2004. In 2005 en 2006 was ze componist in residentie bij het Sydney Symphony Orchestra. In 2014 organiseerde het Miller Theatre in New York een portretconcert met haar muziek, uitgevoerd door het International Contemporary Ensemble. Liza Lim is al meer dan 20 jaar verbonden met het Australische ensemble ELISION, waarvoor ze al drie opera's componeerde. Sinds 2008 is ze professor compositie en directeur van het Centre for Research in New Music aan de universiteit van Huddersfield.

LUC BREWAEYS (1959) studeerde compositie bij André Laporte in Brussel, bij Franco Donatoni in Siena en bij Brian Ferneyhough in Darmstadt. In de vroege jaren 1980 had hij regelmatige contacten met Iannis Xenakis in Parijs. Sinds 1985 werkt hij als muziekregisseur bij de Vlaamse Radio. Hij kreeg verschillende prijzen in binnen- en buitenland, waaronder de Prix de Musique Contemporaine du Québec voor zijn volledig werk. Luc Brewaeys krijgt veel opdrachten in België en in het buitenland. Hij schreef onder meer acht symfonieën, twee strijkkwartetten, kamermuziek en solowerken, maar ook elektroakoestische muziek. In 2007 werd zijn eerste opera *L'uomo dal fiore in bocca* gecreëerd en zeer goed onthaald. Naar aanleiding van zijn vijftigste verjaardag werden in 2009 tal van concerten rond zijn rijke oeuvre op touw gezet. Van 1998 tot 2000 was Brewaeys professor compositie en orkestratie aan het Conservatorium te Gent, en in het voorjaar van 2009 was hij in residentie in Montreal waar hij masterclasses gaf aan McGill University, de Université de Montréal en het Conservatoire de Montréal. In oktober 2009 werd hij aangesteld als gast-professor compositie aan het Conservatorium te Rotterdam. In 2013 werd hij door Klara uitgeroepen tot Musicus van het jaar.

MAARTEN BUYL (1982) studeerde schrijftuur, compositie en elektronische muziek aan de conservatoria in Brussel en Antwerpen, onder andere bij Peter Swinnen en Wim Henderickx. Sinds 2003 richt hij zich op het creëren van eigen werk waarin spectrale en psychoakoestische klankfenomenen muzikaal onderzocht worden. Daarnaast verleende hij zijn medewerking aan diverse projecten voor de

ontwikkeling en uitvoering van live electronics op concerten en opnames (ChampdAction, SPECTRA, Ensemble Recherche, ...) en het ontwerpen van klank voor theater- en dansvoorstellingen (Toneelhuis, LOD, Troubleyn, Virion). Tussen 2006 en 2010 maakte hij deel uit van het artistiek-academisch onderzoeksproject Messiaen Weerspiegeld (Conservatorium Brussel/VUB). Momenteel werkt hij als specialist audio voor de Vlaamse Opera.

De Canadese componist **MARC SABAT** (1965) woont en werkt sinds 1999 in Berlijn. Zijn aandacht voor akoestische instrumenten en elektronica wordt gevoed door onderzoek naar de klank en de perceptie van Just Intonation, folk en experimentele muziek, en de relatie tussen muziek en beeldende kunst. Zijn composities werden internationaal uitgezonden op de radio en werden gespeeld op festivals voor nieuwe muziek zoals de Donaueschinger Musiktage, MaerzMusik, de Ferienkurse für Neue Musik Darmstadt en Carnegie Hall. Opnames, partituren en kunstzinnige edities zijn verkrijgbaar bij Plain-sound Music Edition. De LP *Les Duresses* wordt uitgegeven door Care Of Editions (Berlijn), en recente opnames zijn beschikbaar bij Populist Records (Los Angeles) en World Edition (Keulen). Sabat studeerde compositie, viool en wiskunde aan de universiteit van Toronto, aan de Juilliard School in New York en aan McGill University. Hij werkte ook met Malcolm Goldstein, James Tenney, Walter Zimmermann en vele anderen. Marc Sabat geeft les aan de Universität der Künste in Berlijn. In 2010 was hij in residentie aan de Villa Aurora in Los Angeles, in 2011 was hij te gast in de Duitse Academie in Rome, Villa Massimo.

MATTHEW SHLOMOWITZ (1975) componeert concertmuziek en maakt performances. Hij groeide op in Adelaide, Australië, maar woont nu in Londen. Hij is docent compositie aan de University of Southampton, is co-leider van ensemble Plus Minus met Joanna Bailie en werkt vaak samen met danseres Shila Anaraki voor de Letter Piece Company. Hij schreef voor ensembles zoals asamisimasa, bESIDES, Calefax, Ensemble Offspring, EXAUDI, Ives Ensemble, Nieuw Ensemble, Quatuor Diotima, Speak Percussion, Wespoke New Music Company, en solo-werken voor Mark Knoop en Stephane Ginsburgh.

MAURO PAWLOWSKI (1971) is een Belgische zanger en gitarist met Italiaanse en Poolse wortels. In 1994 won hij met de groep Evil Superstars de bekende Belgische wedstrijd Humo's Rock Rally, met opzweepende en absurdistische rockmuziek geïnspireerd door Frank Zappa. In 2001 bracht hij zijn eerste album uit onder de naam Mauro. Sindsdien speelt hij vaak samen met tal van muzikanten in de meest uiteenlopende genres. In 2004 werd hij lid van de groep dEUS en kreeg hij de Vlaamse Cultuurprijs voor Muziek. Hij maakt theatermuziek, filmmuziek, speelt free-jazz en improvisatie, en schrijft ook Nederlandstalige nummers.

MICHAEL BEIL (1963) studeerde piano en muziektheorie aan de Hochschule für Musik in Stuttgart en volgde compositielessen bij Manuel Hidalgo. Rond de eeuwwisseling leidde hij Klangwerkstatt, een hedendaags muziekfestival in Berlijn. Sinds 2007 is hij professor elektronische muziek en directeur van de studio voor elektronische muziek in Keulen. Als componist werkte Beil samen met talloze ensembles en solisten. Opdrachten kreeg hij onder meer van Ultraschall (Berlijn), ECLAT (Stuttgart) en Wien Modern. Ook op de radio was zijn werk regelmatig te horen. In de muziek van Michael Beil staat de vermenging van elektronische en akoestische muziek, al dan niet in combinatie met video, centraal. Elk concept voor een nieuwe compositie hangt nauw samen met de specifieke setting op het podium, en is vaak het resultaat van een langdurig proces samen met de muzikanten.

RICHARD BARRETT (1959) is internationaal actief als componist en improvisator, en werkte samen met veel vooraanstaande uitvoerders in beide domeinen. Hij werkt al sinds 1986 samen met Paul Obermayer in het elektronisch duo FURT en de meer recent gevormde octetversie FORCH. Sinds 1990 werkt hij nauw samen met ELISION ensemble en hij duikt vaak op bij het Evan Parker Electro-Acoustic Ensemble sinds 2003. Recente projecten zijn onder meer *CONSTRUCTION*, een twee uur durende compositie voor 23 uitvoerders en surround geluidssysteem (gecreëerd door ELISION in 2001) en het één uur durende *life-form* voor cello en elektronica, gecreëerd door Arne Deforce in

2012. Op dit moment werkt hij aan nieuw werk voor Ensemble Studio6 uit Belgrado en het Radio-Symphonie-Orchester Stuttgart. Richard Barrett doceert aan het Instituut voor Sonologie in Den Haag en was voordien professor aan Brunel University in Londen.

ROZALIE HIRS (1965) is een hedendaagse Nederlandse componist en dichter. Haar poëzie en muziek zijn zowel lyrisch als experimenteel. Het avontuur van de luister- en leeservaring en de verbeelding staan centraal. Haar muziek omvat vocale, orkestrale en elektronische stukken. Vaak combineert zij traditionele instrumenten met elektronische klanken. Haar poëzie omvat zowel dichtbundels als digitale poëzie, interactieve gedichten die ontstaan in samenwerking met beeldend kunstenaars en grafisch ontwerpers. Haar muziek wordt uitgevoerd door onder meer Amsterdam Sinfonietta, AskolSchönberg, Bozzini Quartet, Radio Filharmonisch orkest en Slagwerk Den Haag. Haar composities voor spreekstem en elektronische klanken voert zij regelmatig zelf uit, voornamelijk op internationale podia. Donemus publiceert haar muziekpartituren, Attacca haar cd's, Uitgeverij Querido haar gedichtenbundels.

SERGE VERSTOCKT (1957) studeerde notenleer en geluidstechniek aan het Conservatorium van Brussel en beeld- en geluidsmontage aan het RITS. Nadien behaalde hij een eerste prijs voor notenleer en klarinet aan het Conservatorium van Antwerpen bij klarinettist Walter Boeykens. Aan de Studio voor Experimentele Muziek van Joris Delaet kwam hij in contact met de elektronische klankmanipulatie. Van 1983 tot 1985 studeerde hij aan het Instituut voor Sonologie in Utrecht bij Gottfried Michael Koenig. Van 1997 tot 1999 was Verstockt 'junior fellow' van de KBC-leerstoel Nieuwe Muziek (musicologie, KU Leuven). Zijn werk *Voder* werd in het najaar 2006 bijzonder goed onthaald op het internationaal gerenommeerde festival Wien Modern. In 2007 schreef hij de muziek bij de productie *Requiem für eine Metamorphose* van Jan Fabre en Troubleyn. Met deze productie was hij te gast op de prestigieuze festivals van Salzburg, de Ruhr Triënnale en Vilnius. In recente composities onderzoekt Verstockt meer en meer het samengaan van verschillende muzikale

universums. Zo combineert hij probleemloos klassieke instrumenten met elektronica, beatboxers met coloratuursopraan, saxofoons met Tibetaanse hoorns en elektrische gitaar en drums. In 2013 ging *Hold Your Horses - Grand opera de trash* in première in deSingel in Antwerpen. Deze eerste opera van Verstockt gaat de brute confrontatie aan met een fragmentarische wereld die balanceert tussen virtualiteit en realiteit.

TAYLAN SUSAM werd in 1986 geboren in Amsterdam als zoon van Turkse ouders. Hij studeerde compositie bij Samuel Vriezen, Martijn Padding en Yannis Kyriakides. Hij volgde ook lessen bij Alvin Lucier, Christian Wolff, Richard Ayres en Bernhard Lang. Andere invloedrijke mentors waren James Fulkerson, Antoine Beuger en Dante Boon. Taylan Susam volgde klarinetlessen bij Emirhan Tuga en piano bij Selim Dogru. Daarnaast werd hij beïnvloed door personen zoals filosoof Victor Kal, theorist Ervin Wilson, Johann Georg Hamann, Ivan Illich en vele anderen. Zijn muziek werd al uitgevoerd in de Verenigde Staten, Europa en het Verre Oosten, meestal door muzikanten die verbonden zijn met de Wandelweiser Group. Ook andere ensembles speelden zijn werken, zoals Folds Ensemble, the Dog Star Orchestra, Ensemble Chronophonie, AskolSchönberg, Incidental Music, en Nieuw Ensemble. Als recente projecten zijn de samenwerking met Antoine Beuger en de Oostenrijkse dichter Oswald Egger, en een 24 uur durend optreden in Zürich met Manfred Weder en Stefan Thut te vermelden.

THOMAS BENS DORP (1981) is een componist en geluidskunstenaar uit Amsterdam. Zijn werk bevat instrumentale en elektronische muziek, video's en klankinstallaties. Hij componeert niet alleen voor klassieke ensembles, maar ook voor pogroepen, laptop, straatorgels, automatische muziekdozen, musea, theater, dans en film. In recente composities combineert hij compositie en klankdesign met bewerkte archief- of amateurbeelden. Op die manier creëert hij spookachtige, gefragmenteerde verhalen die het geheugen als narratief proces en de invloed van opnametechnologie op (collectieve) herinnering en perceptie onderzoeken. Humor maakt een belangrijk deel uit van zijn werk. Thomas

Bensdorp studeerde compositie aan het conservatorium van Den Haag, muziektechnologie aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht en film en nieuwe media aan de universiteit van Amsterdam. Hij volgde compositie bij Gilius van Bergeijk, Martijn Padding, Yannis Kyriakides en Cornelis de Bondt.

THOMAS SMETRYNS (1977) studeerde compositie bij Godfried-Willem Raes aan het conservatorium van Gent. Zijn zoektocht in het creëren van een experimentele muziekpraktijk resulteert in projecten waarbij een brede waaier aan instrumenten (gaande van opheleide tot elektronica en platendraaiers), uitvoerders (professionele klassiek geschoolede muzikanten, muzikanten uit de improvisatie scène maar ook amateurs en jongeren) en verschillende manieren van noteren aan bod komen. Improviseren doet hij voornamelijk met zijn uitgebreide collectie stemvorken en zijn collectie etnische muziek op 78 toeren platen. Hij schreef muziek voor onder andere SPECTRA, Daan Vandewalle, het barokorkest B'Rock, het Klarafestival en ICTUS ensemble. Sinds 2008 is hij verbonden aan LOD. In opdracht van LOD schreef hij de muziek voor de voorstelling *De Duivel beduveld* en leverde hij een bijdrage aan *Lecture Songs 1 en 2*. Hij werkt ook aan een reeks grafische partituren die naast uitvoeringen door onder meer Nadar Ensemble ook reeds werden tentoongesteld in het Concertgebouw Brugge. Recent voltooidde hij een 20 minuten durende kameropera voor het Londense collectief *Opera Erratica* en in februari 2015 gaat de LOD productie *Sneeuw* in première, een eerste samenwerking met Inne Goris.

Componiste en fluitiste **THURIDUR JONSDOTTIR** (1967) studeerde muziek in IJsland en Italië. Ze behaalde diploma's fluit, compositie en elektronische muziek aan het conservatorium van Bologna en vervulde zich bij Franco Donatoni en Alessandro Solbiati. In haar werk concentreert ze zich vaak op de relatie tussen akoestische en elektronische klanken, zoals in de werken die ze componeerde voor solo fluit en electronics. Ze componeerde voor koor en orkest, en maakte daarnaast een opera, een klankinstallatie en een radiospel. Ze werkte samen met groepen zoals Caput, Adapter,

FontanaMix en EnsembleMa. Haar muziek werd gespeeld op festivals zoals *Présence*, *Musica Nova*, *ISCM* en *Nordic Music Days*. Ze kreeg opdrachten van verschillende organisaties en muzikanten, onder meer van Radio France, Deutsche Radio en Nomus.

BIOGRAPHIES COMPOSERS

ANN EYSERMANS is a composer, improviser (on contrabass and harp) and performer. She composes for ChampdAction and also works on her own audiovisual projects such as *Bambeen Grey* and *R naakt I*. She received her Master's diploma in musical notation and composition and jazz contrabass from the Brussels conservatory, where she currently works as a researcher. She is preparing a doctorate of arts at the University of Brussels and the Brussels conservatory. The results of her research will be presented in 2014 in a video concert, *P-Trains (Astrin Phosphora)*.

ANNELIES VAN PARYS (1975) studied composition at the Conservatory of Ghent with Luc Brewaeys. Her works have received many awards including the prestigious Laureateship from the Royal Flemish Academy of Belgium for Arts and Sciences in 2011. Since 2014 she has also been a member of this Academy. Her music has been performed by all major Belgian ensembles, many ensembles abroad and by most Belgian orchestras. Since 2007 she has often collaborated as a composer with Muziektheater Transparant. The production *Ruhe* (with Collegium Vocale Ghent) received more than 100 performances worldwide. Transparant also produced her *An Index of Memories* (VocaaLAB Nederland), *An Oresteia* (AskolSchönberg) and her chamber music arrangement of Debussy's *Pelléas et Mélisande* (Oxalys), described in the press as "a miracle". At the moment, she is working for Transparant on an opera that will be performed by Neue Vocalsolisten and co-produced by the Flemish Opera, Deutsche Oper Berlin, Bergen Nasjonale Opera (Norway) and AskolSchönberg. Annelies Van Parys currently teaches at the Conservatory of Brussels and is an 'Honorary Ambassador' for the Ghent Conservatory.

BRENDAN FAEGRE (1985) is a composer, educator, bandleader, and percussionist based in the Netherlands. His primary goal is to craft a unified voice using elements from the musical traditions within which he was trained: jazz and rock drumming, Hindustani classical music, and contemporary concert music. Faegre's works have been programmed at festivals including Huddersfield Contemporary Music Festival, Gaudeamus, November Music, Dark Music Days, Young Nordic Music, Beijing Modern, and Aspen. He has received commissions from groups such as Ensemble Klang, Slagwerkgroep Den Haag, Third Angle Ensemble, the Debut Orchestra, and the Huygens-Fokker foundation. In 2012 he founded the Brendan Faegre Edge Ensemble, a group exploring the boundaries between composition and improvisation. This season they will premiere six new works by young composers from around the world.

DAAN JANSSENS was born in 1983 in Bruges, and studied violin, piano and music theory at the local music academy. Later he studied composition and conducting at the Royal Conservatory of Ghent with Frank Nuyts, Filip Rathé and Godfried-Willem Raes. He also attended several international master classes in composition, including those in Darmstadt and Acanthes, and attended conducting seminars with Ensemble Modern. Janssens has already won many awards as a composer, and his music has been performed at festivals such as TRANSIT, Ars Musica, Acanthes, ISCM World Music Days and November Music. Janssens is also active as a conductor and currently conducts the Nadar Ensemble. In 2007 he began a doctorate in the arts at the University of Ghent. His first opera, *Les Aveugles*, to a text by Maurice Maeterlinck, had its premiere in 2012. In 2013 Ensemble Intercontemporain premiered *En dérive - (...paysage d'oubli...)*. In 2014 he composed both large-scale orchestral compositions and chamber and ensemble music.

ENNO POPPE studied conducting and composition at the Hochschule der Künste Berlin, with Friedrich Goldmann and Gösta Neuwirth, among others. He pursued further studies in sound synthesis and algorithmic composition at the Technische Universität Berlin and at the Zentrum

für Kunst und Medientheorie with Heinrich Taube. In 1996 he took part in the Nachwuchsforum of the Gesellschaft für neue Musik and studied at the Cité Internationale des Arts in Paris. Since 1998 he has been musical director of ensemble mosaik. In 2001 he received the Förderpreis of the Ernst-von-Siemens-Musikstiftung, together with this ensemble, and in 2002 the Busoni-Preis of the Akademie der Künste in Berlin. Many prizes and distinctions followed, such as the Schneider-Schott-Musikpreis in 2005 and the Christoph- und Stephan-Kaske-Preis in 2009. He has been a lecturer in composition at the Hochschule für Musik "Hanns Eisler" in Berlin (2002–2004) and at the Darmstadt Summer Courses in 2004 and in 2010. His works have been commissioned by renowned contemporary music festivals in Europe and have been performed in Europe and abroad.

FILIP RATHÉ (1966) graduated from the Conservatory of Ghent in piano and choir conducting. He received his master's degree in musicology from the University of Ghent, where he studied with professor Herman Sabbe. He has been the artistic director and conductor of SPECTRA since 1993. This contemporary music ensemble has performed in Europe and South America and premiered over 130 new compositions. Rathé has also been a guest conductor with the Flanders Symphony Orchestra, the Flemish Radio Choir and several ensembles, such as I Solisti del Vento, Hermes Ensemble, the Aquarius Ensemble and Musiques Nouvelles. At the request of Neue Vocalsolisten he is creating a cycle *No marmore de tua bunda* for six solo voices. His works have been performed by the Flemish Radio Choir, AskolSchönberg, SPECTRA, Collegium Instrumentale Brugense, EXAUDI, Kremerata Baltica and Neue Vocalsolisten.

FREDERIK NEYRINCK (1985) studied at the Brussels Conservatory with Jan Van Landeghem (composition) and Piet Kuijken (piano). In 2008–2009 he studied composition with Marco Stroppa at the Hochschule für Musik und Darstellende Kunst in Stuttgart and in October 2012 began advanced composition studies with Clemens Gadenstätter at the Kunstuniversität Graz. He has already worked with various Belgian and international ensembles and soloists and

his works have been performed at festivals and in cultural centres such as TRANSIT, November Music, Acanthes Metz, Contagious Sounds New York, ISCM World Music Days, Concertgebouw Brugge, deSingel, Darmstädter Ferienkurse Reading Sessions, TIK TAK TOE Meigem, De Link Tilburg, Kaaithheater in Brussels, and En Avant Mars Ghent. In 2013 the CD *Works for Wind Instruments* was released, with works by Neyrinck and Wim Henderickx, played by I Solisti del Vento. He is composer in residence and one of the founding members of the Odyssea Ensemble, and works with the Vienna Platypus Ensemble as a pianist.

GUDMUNDUR STEINN GUNNARSSON (1982) is from Reykjavík, Iceland. He studied composition at Mills College with Alvin Curran, Fred Frith and John Bischoff and in Iceland with Atli Ingólfsson and numerous other Icelandic composers. He participated in Karlheinz Stockhausen's courses in Kürten in 2004 and the Ferienkurse für Neue Musik in Darmstadt in 2008. He has also participated in master classes with Helmut Lachenmann, Tristan Murail and Pauline Oliveros. Gudmundur's music has been performed by renowned ensembles from Scandinavia at festivals such as Time of Music, Thingamajigs Festival, Reno Interdisciplinary Arts Festival, Dark Music Days, and Nordic Music Days. In 2011 Gudmundur won the National Radio of Iceland Composition Prize awarded during the institution's 80th anniversary celebration. In the same year his album *Horpma* was released on Carrier Records. Gudmundur is a founding member of the S.L.Á.T.U.R. collective in Iceland and co-curates the festival Slaturtid. He is also a co-curator of the concert series Jadarber at the Reykjavík Art Museum.

HUGO MORALES MURGUÍA (1979) is a Mexican composer and sound artist currently based in The Hague. His work focuses on the development of alternative instruments for sound generation. He works with extensions of traditional instruments or instrumental implementations of rudimentary objects. Technique, notation, physical modification and various uses of technology are usually elements defining his music composition and performance. After concluding his studies at the Center of Research and Musical Studies

(CIEM) in Mexico City, he moved to The Netherlands to continue his postgraduate studies. He holds master's degrees in Music Composition and Sonology, and a doctoral degree from the Centre of Contemporary Music Practice (CCMP), Brunel University, London. His music has received awards from associations and won competitions, such as the Mexican Music Council 2003, the International Gaudeamus Music Week 2008, and the International Forum of New Music 2010 in Mexico. His works have been performed and commissioned by ensembles and musicians such as the Arditti Quartet, Ensemble Intercontemporain, El Cuarteto Latinoamericano, Ensemble Klang, EXAUDI, Vortex Ensemble, the London Contemporary Orchestra (UK), and many others.

JORGE SÁNCHEZ-CHIONG was born in Caracas (Venezuela) in 1969. Since 1988, he lives in Vienna working as an independent artist. He has worked with several ensembles from Austria and abroad and received many commissions. Crossing the borders of concert music, his works explore the fields of experimental theatre, video art, dance and electronics. At the heart of his work is a close collaboration with artists from different media and aesthetic orientations. Sánchez-Chiong's work has been played at Musikverein Wien, Konzerthaus Berlin, Mozarteum Salzburg, Concertus Odense/ Dänemark, Konzerthaus Wien, Grazer Kongress, Salzburger Festspiele, Steirischen Herbst, Wien Modern and many more. Jorge Sánchez-Chiong studied with Francis Burt and Michael Jarrell. He is a member of the NewTonEnsemble and co-founder of the composers' collective Gegenklang.

LIZA LIM (1966) writes music marked by visceral energy and vibrant colour and often explores ritual forms and performance aesthetics from Asian and Australian Aboriginal cultural sources. Some recurring themes in her work include 'hiddenness and revelation', 'violence and meditation' and ecstatic transformation. Her music, which ranges from operatic and orchestral scores to site-specific installations, has been performed by some of the world's pre-eminent ensembles. Notably, she was commissioned by the Los Angeles Philharmonic to write the orchestral work, *Ecstatic Architecture*, to cele-

brate the inaugural season of the Frank Gehry-designed Walt Disney Concert Hall in 2004. She was composer-in-residence with the Sydney Symphony Orchestra in 2005 and 2006. In 2014, the Miller Theatre in New York presented a portrait concert of her music performed by the International Contemporary Ensemble. Liza Lim has been closely associated with the Australian ELISION Ensemble for over 20 years with projects including three operas. Since 2008, she has been a Professor of Composition and Director of the Centre for Research in New Music at the University of Huddersfield.

LUC BREWAEYS (1959) studied composition with André Laporte in Brussels, Franco Donatoni in Siena and with Brian Ferneyhough in Darmstadt. He met regularly with Iannis Xenakis in the early 1980s. Since 1985 he has worked as a music director for Flemish Radio. He has won awards in Belgium and abroad, including the Prix de Musique Contemporaine du Québec for his complete oeuvre. Brewaeys has had many commissions from both within Belgium and outside. His works include eight symphonies, two string quartets, chamber and solo pieces, as well as electro-acoustic music. In 2007 his first opera *L'uomo dal fiore in bocca* had its premiere. Many concerts were given to honour his fiftieth birthday in 2009, celebrating his rich and abundant oeuvre. From 1998 to 2000 Brewaeys was a professor of composition and orchestration at the Conservatory in Ghent, and in the spring of 2009 he was in residence in Montreal where he gave master classes at McGill University, the Université de Montréal and the Conservatoire de Montréal. In 2009 he was hired as a guest professor of composition at the Rotterdam Conservatory. In 2013, the Flemish Classical Radio station Klara honoured him as Musician of the year.

MAARTEN BUYL (1982) studied notation, composition and electronic music at the Brussels and Antwerp conservatories, where his teachers included Peter Swinnen and Wim Henderickx. Since 2003 he has focused on composing music which explores spectral and psycho-acoustic phenomena. He also has worked on various projects developing and using live electronics at concerts and in recordings (with ChampdAction,

SPECTRA, Ensemble Recherche and others) and in sound design for theatre and dance productions (Toneelhuis, LOD, Troubleyn, Virion). Between 2006 and 2010 he was part of an artistic/academic research project, 'Messiaen Weerspiegeld' (Brussels Conservatory/VUB). He is currently working as an audio specialist for the Vlaamse (Flemish) Opera.

Canadian composer **MARC SABAT** (1965) has been based in Berlin since 1999. His work with acoustic instruments and electronics draws inspiration from investigations of the sounding and perception of Just Intonation, folk and experimental music, and the relations between musical and visual art forms. His pieces have been presented internationally in radio broadcasts and at festivals of new music including the Donaueschinger Musiktage, MaerzMusik, Darmstadt and Carnegie Hall. Recordings, scores and several deluxe editions are available from Plainsound Music Edition. The LP *Les Duresses* is currently being released by Care Of Editions (Berlin), and recent recordings are available on Populist Records (Los Angeles) and World Edition (Köln). Sabat studied composition, violin and mathematics at the University of Toronto, at the Juilliard School in New York, and at McGill University, as well as working privately with Malcolm Goldstein, James Tenney and Walter Zimmermann, among many other close colleagues. He teaches at the Universität der Künste Berlin. In 2010, he was an artist-in-residence of the Villa Aurora in Los Angeles, followed in 2011 by a one-year residency at the German Academy in Rome, Villa Massimo.

MATTHEW SHLOMOWITZ (1975) is a composer of concert music and performance pieces. Raised in Adelaide, Australia, he now lives in London. He is Lecturer in Composition at the University of Southampton, co-directs the new music ensemble Plus Minus with Joanna Bailie, and makes collaborative works with dancer Shila Anaraki for the Letter Piece Company. He has composed works for groups such as asamisimasa, bESIdES, Calefax, Ensemble Offspring, EXAUDI, Ives Ensemble, Nieuw Ensemble, Quatuor Diotima, Speak Percussion, Wespoke New Music Company, and has written extended solo works for Mark Knoop and Stephane Ginsburgh.

MAURO PAWLOWSKI (1971) is a Belgian singer and guitarist with Italian and Polish roots. In 1994 he won the famous Belgian contest Humo's Rock Rally along with the group Evil Superstars, with stirring and absurdist rock music inspired by Frank Zappa. He released his first album, Mauro, in 2001. Since then, he has performed with many musicians in very diverse genres. In 2004 he joined the group dEUS and won the Flemish Culture Prize for Music. He has written music for theater and film, plays free jazz and improvisational music, and also writes pop songs in Dutch.

MICHAEL BEIL (1963) studied piano and music theory at the Hochschule für Musik in Stuttgart, and composition with Manuel Hidalgo. Around the turn of the century, he directed Klangwerkstatt, a contemporary music festival in Berlin. Since 2007 he has been a professor of electronic music and director of the electronic music studio in Cologne. As a composer, Beil has worked with many ensembles and soloists. He has had works commissioned by Ultraschall (Berlin), ECLAT (Stuttgart), Wien Modern and other festivals. His work has also been regularly broadcast on radio. Michael Beil's music revolves around the blending of electronic and acoustic music, sometimes combined with video. Every concept for a new composition depends greatly on the particular musical forces on stage, and is often reached after working with the musicians for a long period of time.

RICHARD BARRETT (1959) is internationally active as both a composer and improvising performer, and has collaborated with many leading performers in both areas, while developing works and ideas which increasingly leave behind the distinctions between them. His long-term collaborations include the electronic duo FURT which he formed with Paul Obermayer in 1986 (and its more recent octet version FORCH), composing for and performing with the ELISION contemporary music group since 1990, and regular appearances with the Evan Parker Electro-Acoustic Ensemble since 2003. Recent projects include *CONSTRUCTION*, a two-hour work for twenty-three performers and three-dimensional sound system, premiered by ELISION in 2011, and the hour-long *life-form* for

cello and electronics, premiered by Arne Deforce in 2012. Current projects include new works for Ensemble Studio6 of Belgrade and for the Radio-Symphonie-Orchester Stuttgart. Richard Barrett teaches at the Institute of Sonology in The Hague, having previously held a professorship at Brunel University in London.

ROZALIE HIRS (1965) is a contemporary Dutch composer and poet. Her poetry and music are lyrical as well as experimental. The principal concerns of her work are the adventure of listening, reading, and the imagination. Her music consists of vocal, orchestral, and electronic compositions. She often combines traditional instruments with electronic sounds. Her poetry includes both printed collections and digital poetry: interactive poems created in collaboration with visual artists and graphic designers. Performers of her music include Amsterdam Sinfonietta, AskolSchönberg, Bozzini Quartet, the Netherlands Radio Philharmonic Orchestra, and Slagwerk Den Haag; she regularly performs her own compositions for voice and electronic sounds, primarily at international festivals. Her music scores are published by Donemus, her CDs by Attacca, and her poetry books by Uitgeverij Querido.

SERGE VERSTOCKT (1957) studied solfège and acoustics at the Brussels Conservatory, and video and sound editing at RITS. Later he earned first prizes in solfège and in clarinet from the Antwerp Conservatory, where he studied clarinet with Walter Boeykens. He became acquainted with electronic sound manipulation at Joris Delaet's Studio for Experimental Music. From 1983 to 1985 he studied at the Sonology Institute in Utrecht with Gottfried Michael Koenig. From 1997 to 1999 Verstockt was a 'junior fellow' of the KBC chair in New Music (musicology, KU Leuven). In autumn 2006 his work entitled *Voder* was enthusiastically received at the internationally renowned Wien Modern Festival. In 2007 he wrote the music for the production *Requiem für eine Metamorphose* by Jan Fabre and Troubleyn, which brought him to the prestigious Salzburg, Ruhr Triennale and Vilnius festivals. In his recent compositions Verstockt increasingly investigates the combination of different musical universes. He seam-

lessly mixes classical instruments with electronics, beat-boxers with coloratura soprano, saxophones with Tibetan horns and electric guitar with drums. In 2013, his *Hold Your Horses – Grand opera de trash* had its premiere in deSingel in Antwerp. This opera, Verstoekt's first, enters into a brutal confrontation with a fragmentary world balancing between the virtual and the real.

TAYLAN SUSAM was born in 1986 in Amsterdam, the Netherlands, to Turkish parents. He studied composition with Samuel Vriezen, Martijn Padding and Yannis Kyriakides. He has also studied with Alvin Lucier, Christian Wolff, Richard Ayres and Bernhard Lang. Other important mentors have been James Fulkerson, Antoine Beuger and Dante Boon. He took clarinet lessons with Emirhan Tuga and piano lessons with Selim Dogru. Other personal influences include the philosopher Victor Kal, theorist Ervin Wilson, Johann Georg Hamann and Ivan Illich. Susam's music has been performed in the US, Europe and the Far East, mostly by musicians affiliated with the Wandelweiser group. Other ensembles that have played his music include the Folds Ensemble, the Dog Star Orchestra, Ensemble Chronophonie, AskolSchönberg, Incidental Music, Nieuw Ensemble, and many others. Recent notable projects include collaboration with Antoine Beuger and the Austrian poet Oswald Egger, and a 24-hour performance in Zürich with Manfred Werder and Stefan Thut.

THOMAS BENSDDORP (1981) is an Amsterdam-based composer and sound artist whose work includes instrumental and electronic music, videos and sound installations. He has composed for classical ensembles, pop bands, laptops, street organs, automated music boxes, museums, theatre, dance and film. In recent work he combines composition and sound design with re-edited archive or amateur film footage to create haunting, fragmented stories that explore memory as a narrative process and the influence of recording technology on individual and collective remembrance and perception. Humour is a regularly occurring element in his work. Thomas Bendsdorp studied composition at the Conservatory in The Hague, music technology at the Utrecht School of the Arts and film and

new media at the University of Amsterdam. His composition teachers include Gilius van Bergeijk, Martijn Padding, Yannis Kyriakides and Cornelis de Bondt.

THOMAS SMETRYNS (1977) studied composition with Godfried-Willem Raes at the Ghent conservatory. His quest to create an experimental music practice has resulted in projects using a wide range of instruments (from ophicleide to electronics and turntables), performers (professional classically trained musicians and musicians from the improvisation world, as well as amateur and younger musicians) and styles of notation. He mainly improvises with his extensive collection of tuning forks and his collection of ethnic music on 78-rpm records. Smetryns has received commissions from SPECTRA, Daan Vandewalle, the baroque orchestra B'Rock, the Klara Festival, the ICTUS ensemble and others. In 2008 he was engaged by LOD in Ghent, for whom he wrote music for the production *De Duivel beduvelde*, and he participated in writing *Lecture Songs 1 en 2*. He is also working on a series of graphic scores which have been performed by artists such as the Nadar Ensemble, and exhibited in the Bruges Concertgebouw. Recently he completed a 20-minute chamber opera for the London collective *Opera Erratica* and in February 2015 the LOD production *Sneeuw* ('snow') will have its première, the first collaboration Inne Goris.

Composer and flutist **THURIDUR JONSDOTTIR** (1967) studied music in Iceland and Italy. She took diplomas in flute, composition and electronic music at the Bologna Conservatory and furthered her composition studies with Franco Donatoni and Alessandro Solbiati. She has frequently tackled the relationship between acoustic and electronic sounds, for example in her works for solo flute and electronic sounds. She has also written music for choir, orchestra, an opera, a sound installation and a radio play. She has collaborated with groups such as Caput, Adapter, FontanaMix and EnsembleMa. Her music has been performed at festivals such as Présence, Musica Nova, ISCM and Nordic Music Days. She has received commissions from various institutions and musicians, such as Radio France, Deutsche Radio and Nomus.

BIOGRAFIEËN UITVOERERS

ANNE QUIRYNEN (1960) studeerde kunstgeschiedenis in Leuven en videokunst aan de Sint-Lukashogeschool in Brussel. Sinds 1993 werkt ze als freelancer onder andere samen met William Forsythe en Wim Vandekeybus. In 1994 was ze één van de oprichters van het onafhankelijk productiehuis voor digitale kunst 'De Filmfabriek'. In 1999 trok ze naar Berlijn met een beurs van het Nipkow programma. Sinds 2004 is ze professor-assistent Film, Video and New Media aan het Chicago Art Institute, en sinds 2007 is ze professor in Moving Image aan de European Media Studies, een samenwerkingsverband tussen de universiteit van Potsdam en de universiteit van toegepaste wetenschappen in Potsdam. Haar films en video-installaties waren te zien op internationale festivals zoals de Berliner Festspiele, het Rotterdam International Filmfestival en European Media Art Festival Osnabrück, evenals in kunstencentra zoals Centre Pompidou in Parijs, Mo-MA in New York en het Nippon Cultural Centre in Tokyo.

Het **BOZZINI QUARTET** is een radicaal hedendaags ensemble dat mee evolueert met de bruisende hedendaagse muziekcène. Het kwartet exploreert even graag de mogelijkheden van de traditionele concertsituatie als eerder onconventionele evenementen. De groep wordt gekenmerkt door een grote openheid van geest ten opzichte van het groot aantal artistieke stromingen en disciplines die vandaag furor maken. Ze houden van risico's en verlaten graag de platgetreden paden. Gepassioneerd door het maken van muziek overtuigen ze het publiek met hun precieze, soepele en gedetailleerde spel. Het kwartet bouwt op die manier een compromisloos en divers repertoire op, waarbij ze zich niet laten leiden door modegrillen. Het Bozzini Quartet gaf sinds haar oprichting al zo'n honderd compositieopdrachten en creëerde meer dan 150 nieuwe werken. Ze waren te gast op vele internationale festivals en ondersteunen ook de jongere generatie componisten door middel van workshops zoals hun project Composer's Kitchen en Bozzini_lab. Het kwartet heeft een eigen opnamelabel, collection qb, waarop het werk van verschillende Canadese en buitenlandse componisten te horen is.

CHAMPDACTION is een productiehuis voor nieuwe muziek, multidisciplinaire muziekprojecten en klankkunst. ChampdAction is een eigenzinnig en vernieuwend productieplatform/ensemble voor multidisciplinaire muziekprojecten. Alert voor eigentijdse spanningen tussen cultuur, technologie en samenleving, genereert en stimuleert het nieuwe artistieke muzikale respons. Het biedt een professioneel open podium, waar eigen creaties een dialoog aangaan met samenwerkingsprojecten, van individuele musici tot ensembles, en waar muziek interageert met andere kunsten. ChampdAction is een experimenteel muziek- en klanklaboratorium voor nieuwe muziek. Het onderzoekt de kruisbestuiving tussen kunst, cultuur en wetenschap. Hierbij ontwikkelt en integreert het technologie in een multidisciplinaire omgeving en traceert en archiveert artistieke experimentele creatieprocessen. ChampdAction is een creatief en kritisch artistiek kruispunt van debat en actie. Het speelt een pioniersrol in culturele en artistieke emancipatie en participatie van diverse doelgroepen, gaande van jongeren, studenten in kunstopleiding tot het brede publiek. Het engageert zich pro-actief in het kunstenlandschap en streeft naar intensieve interactie met gevestigde artiesten en aanmoediging van jong talent.

ELISE CALUWAERTS begon haar zangcarrière als barokzangeres en toerde internationaal met Collegium Vocale Gent en Muziektheater Transparant. Later breidde ze haar repertoire uit naar het romantisch en hedendaags repertoire en werd een veelgevraagd concert- en operazangeres. Ze studeerde eerst gelijktijdig aan de conservatoria van Antwerpen bij Lucienne Van Deyck (klassieke zang) en Brussel (oude muziek), daarna aan het Koninklijk Conservatorium van Den Haag, waar ze in 2006 Cum Laude afstudeerde bij Diane Forlano. Masterclasses volgde Elise bij Peter Kooij, Elly Ameling, David Wilson Johnson, Jozef De Beenhouwer en Gemma Visser. Naast haar voorliefde voor het liedrepertoire en haar engagement voor het uitvoeren van creaties zong Elise eveneens rollen zoals de Koningin van de Nacht (Die Zauberflöte), Zerlina (Don Giovanni), de hoofdrol in Semele, Belinda (Dido and Aeneas), en Angelica (Orlando Furioso). Ze werkte samen met dirigenten als

Philippe Herreweghe, Jordi Savall, Reinbert De Leeuw, Olof Boman, Lawrence Foster, Luca Pianca, Emmanuelle Haim, Fernando Lozano, Facundo Agudin en Gabriel Garrido en zong met kamermuziekensembles als Oxalys, Ensemble Phoenix Munchen, Musiques Nouvelles, La Primavera, Le Tendre Amour en La Sfera Armoniosa. Ze zong de wereldcreaties van opera's van Wim Henderickx, Nicholas Lens en Joris Blancaert.

ELISION, het meest vooraanstaande ensemble voor nieuwe muziek in Australië, bouwde een reputatie op als virtueuze vertolker van complexe, ongewone en uitdagende esthetische stromingen, vaak in nauwe samenwerking met componisten. Het ensemble speelde wereldwijd op festivals en in concerthuizen zoals Maerz-Musik, Wien Modern, Huddersfield Contemporary Music Festival, Saitama Arts Theatre Japan, IRCAM, de Opéra National de Paris Bastille, TRANSIT, Ultima Festival in Oslo en Kings Place in London. Daarnaast stonden ze op festivalpodia in Brisbane, Perth, Melbourne, Sydney en Adelaide en brachten ze verschillende cd's uit bij KAIROS, NEOS, NMC en MODE. Deze opnames werden positief onthaald door de internationale pers. ELISION bouwde ook een sterke relatie uit met opkomende Amerikaanse componisten en werkte samen met componisten Aaron Cassidy, Evan Johnson en Timothy McCormack. ELISION is tijdens een tournee in 2014 doorheen de Verenigde Staten in residentie bij de universiteiten van Harvard en Stanford.

ENNO POPPE zie componisten

ENSEMBLE MOSAIK werd gevormd in 1997 op initiatief van enkele jonge muzikanten en componisten in Berlijn. Het ensemble is vooral geïnteresseerd in de diversiteit aan esthetische concepten die de hedendaagse muziek vormgeven. Om recht te doen aan individuele composities met respect voor de hedendaagse uitvoeringspraktijk werkt het ensemble nauw samen met componisten. Hierbij ligt de nadruk op jonge, aanstormende talenten. Het alom geprezen hoge artistieke niveau is niet alleen te danken aan het talent van de individuele muzikanten, maar vooral aan hun voortdurende samenwerking. De meeste muzikanten zijn al van bij het begin lid van het ensemble, en zijn

toegewijd aan muzikaal onderzoek. Ze onderzoeken nieuwe benaderingen op veel verschillende vlakken. Elektronische instrumenten worden geïntegreerd in de context van kamermuziek, nieuwe concertvormen worden ontwikkeld, waarbij improvisatie en interdisciplinariteit centraal staan. Door de jaren heen werkte ensemble mosaik voortdurend samen met componisten uit Duitsland en daarbuiten.

NEUE VOCALSOLISTEN werd in 1984 opgericht als ensemble gespecialiseerd in de interpretatie van hedendaagse vocale muziek. Aanvankelijk stond het ensemble onder het artistiek beleid van *Musik der Jahrhunderte*, maar sinds 2000 voert het artistiek haar eigen koers. De zeven solisten, met een gezamenlijk bereik van coloratuursopraan over contratenor tot 'basso profundo' geven gestalte aan diverse kamermuziekwerken en werken samen met componisten en andere uitvoerders. Hierbij leggen ze een opmerkelijke artistieke creativiteit aan de dag. Het zijn stuk voor stuk onderzoekers, ontdekkers, avonturiers en idealisten. Neue Vocalsolisten werkt samen met vele partners, waaronder gespecialiseerde ensembles en radio-orkesten, opera- en theaterhuizen, elektronische studio's en tal van muziekfestivals en concertreeksen wereldwijd. De voornaamste interesse van het ensemble gaat uit naar onderzoek: het verkennen van nieuwe klanken, nieuwe vocale technieken en nieuwe uitdrukingsvormen, waarbij de klemtoon ligt op het creëren van een dialoog met de componisten. Jaarlijks creëert het ensemble ongeveer twintig werken. Centraal in hun artistiek concept staan muziektheater en een interdisciplinaire benadering van elektronica, video, beeldende kunst en literatuur, evenals de juxtapositie van oude en hedendaagse muziek.

Sinds haar oprichting in 2005 combineert **NORDIC AFFECT** de uitvoering van nieuwe composities met muziek uit de 17de en 18de eeuw. Dit is een natuurlijke reactie op de levendige muziekscène in IJsland, waar oude muziekmanuscripten herontdekt worden terwijl op hetzelfde moment de nieuwste compositie-software ontwikkeld wordt. De naam Nordic Affect verwijst naar de praktijk uit de barok om bepaalde emotionele goedstoestanden

- affecten - op te wekken door middel van het componeren en uitvoeren van muziek. Nordic Affect speelde al in IJsland, Frankrijk, Dene-marken, Finland, Engeland en Nederland. Hun repertoire reikt van 17de-eeuwse dansmuziek tot creaties van *cutting edge* elektronische composities van vandaag. Ze kregen internationale erkenning, onder meer een nominatie voor de Nordic Council Music Prize. In 2014 werd Nordic Affect gevierd als Uitvoerder van het Jaar bij de Iceland Music Awards en is het ensemble geselecteerd als Reykjavik City's Music Ensemble. Hun winterconcertreeks in Reykjavik is een uniek platform voor hun integratie van muziek en educatie en wordt zowel door het publiek als door de pers bejubeld.

OMAR EBRAHIM (1956) begon met zingen als koorlid in Coventry Cathedral en studeerde vervolgens zang aan de Guildhall School of Music and Drama. Hij was betrokken bij vele verschillende nieuwe muziekprojecten, waaronder *The Electrification of the Soviet Union* van Nigel Osbourne en Birtwistles *The Second Mrs Kong* voor het Glyndebourne Operafestival, naast Berio's *Un Re in Ascolto* en Birtwistles *Gawain* voor het Royal Opera House. Hij trad op in Liza Lims opera *The Navigator* tijdens festivals in Brisbane en Melbourne en creëerde Enno Poppes concert- en operaproducties met Marcel Beyer (*Interzone, Arbeit Nahrung, Wohnung en IQ*) tijdens de Berliner Festspiele en de biënnale van München. Hij onderzoekt het verband tussen gesproken woord en zang en op die manier brengt hij de klankwerelden tot leven van Frank Zappa en *Blade Runner* met het Heritage Orchestra. Hij zong in opnames en concerten van Phillip Glass' *In the Penal Colony*, Michael Nymans *Facing Goya*, Kris Defoorts *House of the sleeping Beauties* en John Harles ballad opera *Jamie Allan*.

SPECTRA werd opgericht in 1993. Acht geïnspireerde musici vormen de kern van het ensemble. Zij werken reeds twintig jaar samen en ontwikkelen zo een unieke sound en een opmerkelijke muzikale coherentie. Het ensemble is een gedreven pleitbezorger van Vlaamse heden-daagse componisten op de internationale muziekscène. Filip Rathé is artistiek leider en dirigent van het ensemble. SPECTRA creëert

vele opdrachtwerken in constante dialoog met referentiewerken in een ruime waaier aan presentatievormen zoals concerten, happenings, muziektheater en multimedia-events.

ZWERM is een Belgisch-Nederlands elektrisch gitaarkwartet opgericht in 2007. In de loop der jaren werkte de groep samen met verschillende componisten, gastmuzikanten en beeldend kunstenaars. Hun debuut-cd *The World's Longest Melody* werd door het muziektijdschrift *The Wire* omschreven als 'an obvious contender for album of the year 2010'. In 2013 kwam hun tweede cd *Underwater Princess Waltz* uit bij het label New World Records. Zwerm speelde reeds concerten in de Verenigde Staten, Mexico, het Verenigd Koninkrijk en in verschillende Europese landen op toonaangevende festivals zoals de Darmstadt Ferienkurse für Neue Musik, Ars Musica, Ostrava Music Days, Holland Festival, November Music, Rainy Days Festival en Festival Internacional Chihuahua. In 2013 schreef de Belgische krant *De Standaard*: 'Onacademisch, maar de geest van de experimentele avant-garde hebben ze eigenzinnig en fris vertaald naar het heden'. Zwerm is Kobe Van Cauwenberghe, Bruno Nelissen, Johannes Westendorp en Toon Callier.

BIOGRAPHIES PERFORMERS

ANNE QUIRYNEN was born in 1960 in Sint-Niklaas (Belgium). She studied art history in Leuven and video art at the Hogeschool Sint-Lukas in Brussels. Since 1993 she has been working freelance together with William Forsythe, Wim Vandekeybus and others. In 1994 she was one of the founders of "De Filmfabriek", an independent production company for digital art. A grant from the Nipkow Program led her to Berlin in 1999. Since 2004, she has been an assistant professor for Film, Video and New Media at the Chicago Art Institute, and since 2007 she has held the position of professor for moving image at the European Media Studies, a joint programme of the University of Potsdam and the University of Applied Sciences Potsdam. Her films and video installations have been shown at international festivals, such as the Berliner Festspiele, Rotterdam International

Film Festival, and European Media Art Festival Osnabrück as well as in art centers like the Centre Pompidou Paris, Mo-MA in New York, and the Nippon Cultural Centre in Tokyo.

A radically contemporary ensemble evolving in a perpetually effervescent music scene, the **BOZZINI QUARTET** explores with equal enthusiasm the possibilities offered by the traditional concert setting as well as by more unconventional events. The group distinguishes itself by its open-mindedness toward the myriad artistic currents and disciplines of today. They indulge in taking risks and boldly venture off the beaten track, leaving commonplace ideas by the wayside. Passionate about their music-making, they win audiences over with their precise, supple and detailed playing. The quartet carefully builds up an uncompromising and diverse repertoire, never giving in to fashion. Since its inception, it has commissioned some hundred and fifty works and has premiered over two hundred. A guest at many international festivals, the Bozzini Quartet also supports the younger generation of composers through workshops, notably their Composer's Kitchen and Bozzini Lab. The quartet hosts its own recording label, collection qb, on which they feature various composers from Canada and abroad.

CHAMPD ACTION is a wilful and innovative production platform/ensemble for multidisciplinary music projects. Attentive to contemporary tensions between culture, technology and society, it generates and encourages new artistic musical responses. It offers a professional open stage where homemade creations engage in dialogue with collaboration projects, from individual musicians to ensembles, and where music interacts with other arts. ChampdAction is an experimental music and sound laboratory for new music. It researches cross-pollination between art, culture and science. Herewith it creates and integrates technology in a multidisciplinary environment and tracks and activates artistic experimental creation processes. ChampdAction is a creative and critical artistic crossroads of debate and action. It plays a pioneering role in cultural and artistic emancipation and participation of diverse audiences, ranging from youth and art students to the

general public. It pro-actively engages in the world of art and seeks out intensive interaction with established artists as well as encouraging young talent.

ELISE CALUWAERTS began her singing career in baroque music and toured internationally with Collegium Vocale Gent and Muziektheater Transparant. Later she expanded her repertoire to include the Romantic and contemporary repertoire, and is now in great demand as a concert and opera singer. She first studied classical singing with Lucienne Van Deyck at the Antwerp conservatory while studying early music in the Brussels conservatory at the same time, and thereafter the Royal Conservatoire in The Hague, where she studied with Diane Forlano, graduating Cum Laude in 2006. She has taken master classes with Peter Kooij, Elly Ameling, David Wilson Johnson, Jozef De Beenhouwer and Gemma Visser. In addition to her fondness for the lieder repertoire and her commitment to premiering new works, Elise has also sung opera roles such as the Queen of the Night (The Magic Flute), Zerlina (Don Giovanni), the title role in Semele, Belinda (Dido and Aeneas), and Angelica (Orlando Furioso). She has worked with such conductors as Philippe Herreweghe, Jordi Savall, Reinbert De Leeuw, Olof Boman, Lawrence Foster, Luca Pianca, Emmanuelle Haim, Fernando Lozano, Facundo Agudin and Gabriel Garrido and has sung with chamber-music ensembles such as Oxalys, Ensemble Phoenix Munchen, Musiques Nouvelles, La Primavera, Le Tendre Amour and La Sfera Armoniosa. She has sung the world premieres of operas by Wim Henderickx, Nicholas Lens and Joris Blankaert.

ELISION, Australia's premier new music ensemble, has established a reputation for delivering authoritative and virtuosic interpretations of complex, unusual, and challenging aesthetics, often developed in close collaboration with composers. The ensemble has performed at festivals and venues worldwide such as MaerzMusik, Wien Modern, Huddersfield Contemporary Music Festival, Saitama Arts Theatre of Japan, IRCAM, the Opéra National de Paris Bastille, TRANSIT, Ultima Festival of Oslo and

Kings Place in London. These engagements complement major appearances at the Brisbane, Perth, Melbourne, Sydney and Adelaide Festivals and the release of several recordings with KAIROS, NEOS, NMC and MODE, all reviewed to acclaim by the international press. ELISION has also developed a strong relationship with newly emergent strands of American composition made evident in the close association with composers Aaron Cassidy, Evan Johnson and Timothy McCormack and residencies at Harvard and Stanford Universities as part of a tour of the United States in 2014.

ENNO POPPE see composers

ENSEMBLE MOSAIK was formed in 1997 on the initiative of young instrumentalists and composers in Berlin. Its interest lies in the diversity of aesthetic concepts and their manifestations in contemporary music. In order to do justice to individual works with respect to contemporary performance practice, the ensemble works in close cooperation with composers, with a clear emphasis on collaborations with young, emerging artists. The widely acclaimed high level of artistry of ensemble mosaik is not just due to the outstanding talents of the individual musicians, but to their continuous collaboration. Most of the musicians involved have, in fact, been members since the founding of this ensemble, which is fully committed to musical research. New approaches are explored in many different areas which contribute to the further development of music: new performance techniques are investigated and electronic instruments are integrated within chamber music contexts; new concert forms are developed which also include improvisation and collaboration with artists from other fields. Over the years, ensemble mosaik has maintained continuous working relationships with many composers from Germany and abroad.

The **NEUE VOCALSOLISTEN** was established as an ensemble specializing in the interpretation of contemporary vocal music in 1984. Founded under the artistic management of *Musik der Jahrhunderte*, the vocal chamber ensemble has been artistically independent

since the year 2000. Each of the seven concert and opera soloists, with a collective range reaching from coloratura soprano over counter-tenor to 'basso profundo', shapes the work on chamber music and the co-operation with the composers and other interpreters through his/her distinguished artistic creativity. They are researchers, discoverers, adventurers and idealists. Their partners are specialist ensembles and radio orchestras, opera houses and the free theatre scene, electronic studios and countless organizers of contemporary music festivals and concert series in the world. According to the musical requirements a pool of specialist singers complements the basic team. The ensemble's chief interest lies on research: exploring new sounds, new vocal techniques and new forms of articulation, whereby great emphasis is placed on establishing a dialogue with composers. Each year, the ensemble premieres about twenty new works. Central to the group's artistic concept are the areas of music theatre and the interdisciplinary work with electronics, video, visual arts and literature, as well as the juxtaposition of contrasting elements found in ancient and contemporary music.

Since its foundation in 2005, **NORDIC AFFECT** has combined performing new compositions with the music of the 17th and 18th centuries. This comes as a natural reaction to the vibrant musical life of Iceland, where music from ancient manuscripts is being rediscovered at the same time as new compositional computer software is being developed. Nordic Affect takes its name from the Baroque practice of inspiring different emotional states in audiences and communicating certain moods or affects through the composition and performance of music. Nordic Affect has performed in Iceland, France, Denmark, England, Finland and The Netherlands. Their programming ranges from the dance music of the 17th century to premieres of cutting-edge electronic compositions of today and has earned them international recognition. The ensemble was honoured as Performer of the Year at this year's Iceland Music Award and was selected as Reykjavík City's Music Ensemble of 2014. Their winter concert series in Reykjavík has provided a platform for their unique blend of music and education, hailed by audience and critics alike.

OMAR EBRAHIM began singing as a chorister at Coventry Cathedral and went on to study voice at the Guildhall School of Music and Drama. He has been associated with many new-music projects including *The Electrification of the Soviet Union* by Nigel Osborne, Birtwistle's *The Second Mrs Kong* for Glyndebourne Festival Opera, Berio's *Un Re in Ascolto* and Birtwistle's *Gawain* for the Royal Opera House. He appeared in Liza Lim's opera *The Navigator* at the festivals in Brisbane and Melbourne and gave first performances of Enno Poppe's concert and opera collaborations with Marcel Beyer (*Interzone, Arbeit Nahrung, Wohnung* and *IQ*) at the Berlin festival, Munich Biennale and Schwetzingen. In exploring the connection between spoken word and song, he has helped recreate the sound worlds of Frank Zappa and *Blade Runner* with the Heritage Orchestra. He has performed and recorded *In the Penal Colony* by Phillip Glass, Michael Nyman's *Facing Goya*, Kris Defoort's *House of the sleeping Beauties* and John Harle's ballad opera *Jamie Allan*.

SPECTRA was founded in 1993 and consists of a core of eight inspired musicians who have been working together intensively for over two decades, thus creating a unique sound and musical coherence. Focusing on music from the last decade, SPECTRA is a passionate contributor to the promotion of contemporary composers working and living in Flanders, on both the national and international music scenes. SPECTRA, conducted by Filip Rathé, premieres many commissions in continuous dialogue with referential pieces, using a wide variety of presentational forms such as concerts, happenings, music theatre and multi-media events.

ZWERM is an electric guitar quartet based in Belgium and founded in 2007. Over the years the group has collaborated with various composers, performers and visual artists. Their first CD, *The World's Longest Melody*, released on New World Records, was described by The Wire Magazine as 'an obvious contender for album of the year 2010'. In 2013 their second CD *Underwater Princess Waltz* was released on New World Records. They have performed in the UK, Europe, Mexico and the United States at major festivals such as the Darmstadt Ferien-

kurse für Neue Musik, Ars Musica, Ostrava Music Days Festival, Holland Festival, and Festival International Chihuahua. In 2012 they received the Klara award from the Belgian national classical radio station Klara. Zwerm has been described in the press as 'An exciting, sometimes alienating and always quirky musical discovery, the kind you rarely get to hear'. Zwerm is Kobe Van Cauwenberghe, Bruno Nelissen, Johannes Westendorp and Toon Callier.

piano's en vleugels,
akoestisch en digitaal,
nieuw en tweedehands

•
verkoop en verhuur,
leasing en financiering

•
over heel België :
stemmen en onderhoud
expertise
concertverhuring

•
restaurantie-atelier

Steinway & Sons
Boston en Essex

•
Doutreligne

•
Yamaha

•
Sauter

•
Roland

•
Kawai

•
Nord

Piano's Maene

Brussel - Antwerpen - Gent - Ruiselede

STEINWAY & SONS

Exclusief Invoerder België

Een showroom bij U in de buurt ?

Piano's Maene **Brussel**
Argonnestraat 37, 1060 Brussel
Vlakbij het Zuidstation

Piano's Maene **Antwerpen**
Herentalsebaan 431, 2160 Wommelgem

Voor actuele promoties en activiteitenkalender,
raadpleeg regelmatig onze website,
of schrijf u in op onze nieuwsbrief !

www.maene.be

CENTRE HENRI POUSSEUR

IMAGES SONORES #16

FESTIVAL
DE MUSIQUE
ELECTRONIQUE
LIVE

6-8.11.2014
THEATRE DE LIEGE

 FEDERATION
WALLONIE-BRUXELLES

 Liège

 Province
de Liège

 THÉÂTRE
DE LIEGE

 MUSI Q3

 Belfius

**Festival van
Vlaanderen
MECHELEN**

**15-17
mei
2015**

TENSO Days

**Internationaal Festival voor
Hedendaagse Koormuziek**

Cappella Amsterdam

Noors Solistenkoor (o.v.)

Musicatreize

Wim Henderickx [TENSO wereldcreatie]

**muzikale salons, zangsessies en...
Workshop Koordirectie met DANIEL REUSS
Compositieworkshop met JAMES WOOD & LEO SAMAMA**

WWW.MECHELENHOORTSTEMMEN.BE/TENSO

TRANSIT

CONCEPT EN PROGRAMMATIE / CONCEPT AND PROGRAMMING

Mark Delaere

PRODUCTIE / PRODUCTION

Kathleen Van den Eynde

COMMUNICATIE / COMMUNICATION

Martine Sanders

PROGRAMMABOEK / PROGRAMME TRANSIT

EINDREDACTIE / FINAL EDITING

Klaas Coulembier

REDACTIE / EDITING

Mark Delaere, Martine Sanders,

Kathleen Van den Eynde

VERTALINGEN / TRANSLATIONS

Anne Hodgkinson

FOTO'S / PHOTOGRAPHS

Ann Eysermans © Dirk Verstockt

Daan Janssens © Isabelle Francaix

Thuridur Jonsdottir © Einar Falur Ingolfsson

Brendan Faegre © Doug Hoeschler

Frederik Neyrinck © Jan Stragier

Rozalie Hirs © Marco Borggreve

Liza Lim © Klaus Rudolf

Mauro Pawlowski © Mina Van Elewyck

Enno Poppe © Harald Hoffmann

Annelies Vanparys © Trui Hanouille

VORMGEVING / GRAPHIC DESIGN

Thomas Soete

DRUK / PRINTING

Peeters, Herent

COMPOSITIEOPDRACHTEN / COMMISSIONS

Filip Rathé, Frederik Neyrinck, Maarten Buyl,

Serge Verstockt, Thomas Smetryns

Met steun van / With support of

de Vlaamse Overheid

SAMENWERKINGEN / COLLABORATIONS

STUK, Musicologie KU Leuven

Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant
Brusselsestraat 63, B-3000 Leuven
T / Phone +32 16 20 05 40
info@festivalvlaamsbrabant.be
www.transitfestival.be

© cover: Trees de Mits, *Frozen Red*, 2014

MET STEUN VAN / WITH THE SUPPORT OF

Met steun van de
Vlaamse overheid

SAMENWERKING / COLLABORATION

Federal Foreign Office

SPONSORS

MEDIA PARTNER

